

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 12ης Δεκεμβρίου 2024*

«Προδικαστική παραπομπή – Ανάκαμψη και εξυγίανση τραπεζικών ιδρυμάτων – Οδηγία 2014/59/ΕΕ – Απόφαση για τη λήψη μέτρου διαχείρισης κρίσεων έναντι πιστωτικού ιδρύματος – Άρθρο 85, παράγραφος 3 – Άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής όλων των προσώπων που θίγονται από την απόφαση αυτή – Τήρηση εύλογης προθεσμίας – Απαίτηση περί ταχύτητας του δικαστικού ελέγχου – Διάταξη του εθνικού δικαίου που επιβάλλει τη συνεκδίκαση όλων των προσφυγών – Άρθρο 3, παράγραφος 3 – Σώρευση λειτουργιών από την αρχή εξυγίανσης – Διασφάλιση οργανωτικής ανεξαρτησίας»

Στην υπόθεση C-118/23,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το *Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (διοικητικό πρωτοδικείο περιφέρειας Βαρσοβίας, Πολωνία) με απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2023, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Φεβρουαρίου 2023, στο πλαίσιο της δίκης

Rada Nadzorcza Getin Noble Bank S.A., κ.λπ.

κατά

Bankowy Fundusz Gwarancyjny,

παρισταμένων των:

VELOBANK S.A.,

M.K., εκκαθαριστή της *Getin Noble Bank S.A.*, υπό εκκαθάριση (πρώην *Getin Noble Bank S.A.*),

TD,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Lenaerts, Πρόεδρο του Δικαστηρίου, προεδρεύοντα του τετάρτου τμήματος, Κ. Λυκούργο, πρόεδρο του τρίτου τμήματος, S. Rodin, Z. Csehi και O. Spineanu-Matei (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J. Richard de la Tour

* Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική.

γραμματέας: N. Mundhenke, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 21ης Μαρτίου 2024,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- οι Rada Nadzorcza Getin Noble Bank S.A., Getin Holding S.A., LC Corp B.V., Fundacja Jolanty i Leszka Czarneckich z siedzibą w Warszawie και NM, εκπροσωπούμενοι από τους M. Cecerko, P. Lewandowski, radcowie prawni, και M. Orkusz, adwokat,
- οι KA, WK, CK, LN, KM, GK, MG, MT, MM, KB, JS, WG, KG, JJ, IB, ZD, GW, MD, CP, MZ, MP, KP, AB, US, DL, SQ, QP και KM, εκπροσωπούμενοι από τις J. K. Mikołajek-Furmańska και J. Trojacka, radcowie prawni, και από τον M. Szymański, adwokat,
- οι ML και SJ, εκπροσωπούμενοι από τον J. Czabański και την A. N. Wolna-Sroka, adwokaci,
- οι GM και DG, εκπροσωπούμενοι από τον A. Citko, radca prawny,
- οι TM και BI, εκπροσωπούμενοι από τους W. Bochenek, P. Stalski και T. Zaremba, radcowie prawni,
- οι OS και NS, εκπροσωπούμενοι από τον W. Budzewski και την M. Chęcińska, adwokaci,
- το Bankowy Fundusz Gwarancyjny, εκπροσωπούμενο από τους M. Malciak, A. Radwan, W. J. Wandzel, M. Wojtacha, adwokaci, και M. Olszak, radca prawny,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους B. Majczyna και R. Stańczyk, καθώς και από τη S. Żyrek,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους P. Messina και A. Nijenhuis, την B. Sasinowska και τον Δ. Τριανταφύλλου,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Ιουνίου 2024,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), του άρθρου 3, παράγραφος 3, και του άρθρου 85, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15 Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2014, L 173, σ. 190), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2019/879 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019 (ΕΕ 2019, L 150, σ. 296, στο εξής: οδηγία 2014/59).

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ, αφενός, του Rada Nadzorcza Getin Noble Bank S.A. (εποπτικού συμβουλίου της Getin Noble Bank S.A., στο εξής: εποπτικό συμβούλιο της GN Bank), καθώς και μεγάλου αριθμού φυσικών και νομικών προσώπων, και, αφετέρου, του Bankowy Fundusz Gwarancyjny (Ταμείου Εγγύησης Τραπεζικών Καταθέσεων, Πολωνία, στο εξής: BFG), σχετικά με την απόφαση του δεύτερου να κινήσει διαδικασία εξυγίανσης ως προς την Getin Noble Bank (στο εξής: GN Bank).

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο Χάρτης

- 3 Το άρθρο 47 του Χάρτη, με τίτλο «Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου», ορίζει τα εξής:

«Κάθε πρόσωπο του οποίου παραβιάστηκαν τα δικαιώματα και οι ελευθερίες που διασφαλίζονται από το δίκαιο της Ένωσης, έχει δικαίωμα πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου, τηρουμένων των προϋποθέσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο.

Κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα να δικασθεί η υπόθεσή του δίκαια, δημόσια και εντός εύλογης προθεσμίας, από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, που έχει προηγουμένως συσταθεί νομίμως. Κάθε πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να συμβουλευέται δικηγόρο και να του αναθέτει την υπεράσπιση και εκπροσώπησή του.

[...]»

Ο κανονισμός 575/2013

- 4 Ο κανονισμός 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26 Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ 2013, L 176, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/876 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019 (ΕΕ 2019, L 150, σ. 1, στο εξής: κανονισμός 575/2013), ορίζει στο άρθρο 1 τα εξής:

«Ο παρών κανονισμός θεσπίζει ενιαίους κανόνες που αφορούν τις γενικές προληπτικές απαιτήσεις προς τους οποίους οφείλουν να συμμορφώνονται τα ιδρύματα που εποπτεύονται δυνάμει της οδηγίας 2013/36/ΕΕ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την

προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/EK και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/EK και 2006/49/EK (ΕΕ 2013, L 176, σ. 338)] σε σχέση με τα κατωτέρω στοιχεία:

- α) απαιτήσεις ιδίων κεφαλαίων που αφορούν πλήρως ποσοτικοποιήσιμα, ενιαία και τυποποιημένα στοιχεία πιστωτικού κινδύνου, κινδύνου αγοράς, λειτουργικού κινδύνου, κινδύνου διακανονισμού και μόχλευσης,
- β) απαιτήσεις περιορισμού των μεγάλων ανοιγμάτων,
- γ) απαιτήσεις ρευστότητας που αφορούν πλήρως ποσοτικοποιήσιμα, ενιαία και τυποποιημένα στοιχεία κινδύνου ρευστότητας,
- δ) απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων σχετικά με τα στοιχεία α), β) και γ),
- ε) απαιτήσεις δημοσιοποίησης.

[...]»

- 5 Το άρθρο 2, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 575/2013 ορίζει τα εξής:

«1. Για τον σκοπό της διασφάλισης της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό, οι αρμόδιες αρχές διαθέτουν τις εξουσίες και ακολουθούν τις διαδικασίες που ορίζονται στην οδηγία 2013/36/ΕΕ και στον παρόντα κανονισμό.

2. Για τον σκοπό της διασφάλισης της συμμόρφωσης με τον παρόντα κανονισμό, οι αρχές εξυγίανσης διαθέτουν τις εξουσίες και ακολουθούν τις διαδικασίες που ορίζονται στην οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και στον παρόντα κανονισμό.»

- 6 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

40) ως “αρμόδια αρχή” νοείται η δημόσια αρχή ή το όργανο που έχουν επίσημα αναγνωριστεί από το εθνικό δίκαιο και έχουν εξουσιοδοτηθεί βάσει του εθνικού δικαίου να εποπτεύουν ιδρύματα ως υπαγόμενα στο σύστημα εποπτείας που εφαρμόζεται στο οικείο κράτος μέλος.

[...]»

Η οδηγία 2014/49/ΕΕ

- 7 Η οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ 2014, L 173, σ. 149), ορίζει στο άρθρο 1, παράγραφος 1, τα εξής:

«Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες και διαδικασίες που αφορούν τη σύσταση και τη λειτουργία των συστημάτων εγγύησης καταθέσεων (ΣΕΚ).»

- 8 Κατά το άρθρο 11, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, τα χρηματοδοτικά μέσα ενός συστήματος εγγυήσεως των καταθέσεων χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση της εξυγίανσης των πιστωτικών ιδρυμάτων σύμφωνα με το άρθρο 109 της οδηγίας 2014/59.

Η οδηγία 2014/59

- 9 Οι αιτιολογικές σκέψεις 15, 40, 88, 90 έως 92, 110 και 130 της οδηγίας 2014/59 έχουν ως εξής:

«15) Προκειμένου να διασφαλίσουν την απαιτούμενη ταχύτητα στην ανάληψη δράσης, να εγγυηθούν ανεξαρτησία από τους οικονομικούς φορείς και να αποτρέψουν συγκρούσεις συμφερόντων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν δημόσιες διοικητικές αρχές ή αρχές που διαθέτουν τις δημόσιες διοικητικές εξουσίες να εκτελούν τις λειτουργίες και τα καθήκοντα όσον αφορά την εξυγίανση σύμφωνα με την παρούσα οδηγία. [...] Όταν ένα κράτος μέλος ορίζει την αρχή που είναι υπεύθυνη για την προληπτική εποπτεία των ιδρυμάτων (αρμόδια αρχή) ως αρχή εξυγίανσης, θα πρέπει να εφαρμόζονται κατάλληλες διαρθρωτικές ρυθμίσεις που θα διαχωρίζουν τα εποπτικά καθήκοντα της αρχής από τα καθήκοντα εξυγίανσης. Ο διαχωρισμός αυτός δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη λειτουργία εξυγίανσης από το να έχει πρόσβαση σε κάθε πληροφορία που είναι διαθέσιμη για την εποπτική λειτουργία.

[...]

40) Προκειμένου να διασφαλιστεί η χρηματοπιστωτική σταθερότητα, είναι σημαντικό να είναι σε θέση οι αρμόδιες αρχές να ανορθώσουν τη χρηματοπιστωτική και οικονομική κατάσταση ενός ιδρύματος, η οποία έχει επιδεινωθεί, πριν αυτό φτάσει σε σημείο που οι αρχές να μην έχουν άλλη εναλλακτική λύση πλην της εξυγίανσής του. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να παραχωρούνται στις αρμόδιες αρχές εξουσίες έγκαιρης παρέμβασης, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας να διορίζουν προσωρινό διαχειριστή (επίτροπο), ο οποίος είτε να αντικαθιστά είτε να συνεργάζεται προσωρινά με το διοικητικό όργανο και τα ανώτερα διοικητικά στελέχη του ιδρύματος. Καθήκον του προσωρινού διαχειριστή θα πρέπει να είναι να ασκεί όλες τις εξουσίες που διαθέτει με σκοπό να προωθήσει λύσεις για την ανόρθωση της χρηματοοικονομικής του κατάστασης του ιδρύματος. Ο διορισμός του προσωρινού διαχειριστή δεν θα πρέπει να συνεπάγεται αδικαιολόγητες παρεμβάσεις στα δικαιώματα των μετόχων ή των ιδιοκτητών ή στις διαδικαστικές υποχρεώσεις που προβλέπονται στο ενωσιακό ή το εθνικό εταιρικό δίκαιο, ούτε παραβιάσεις των διεθνών υποχρεώσεων της Ένωσης ή των κρατών μελών όσον αφορά την προστασία των επενδύσεων. Οι εξουσίες έγκαιρης παρέμβασης θα πρέπει να περιλαμβάνουν εκείνες που ήδη προβλέπονται στην οδηγία 2013/36/ΕΕ για περιπτώσεις πέραν εκείνων που θεωρούνται ως έγκαιρη παρέμβαση, καθώς και άλλες καταστάσεις που θεωρούνται αναγκαίες για την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής ευρωστίας ενός ιδρύματος.

[...]

88) Σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη, τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν δικαίωμα δίκαιης δίκης και ουσιαστικής ένδικης προστασίας έναντι των μέτρων που τα θίγουν. Ως εκ τούτου, οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τις αρχές εξυγίανσης θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο δικαιώματος προσφυγής.

[...]

- 90) Επειδή η παρούσα οδηγία αποσκοπεί να καλύψει καταστάσεις εξαιρετικά επείγοντος χαρακτήρα και επειδή υπάρχει το ενδεχόμενο η αναστολή εφαρμογής οποιασδήποτε απόφασης των αρχών εξυγίανσης να διακόψει τη συνέχιση κρίσιμων λειτουργιών, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί ότι η κατάθεση αίτησης δικαστικού ελέγχου δεν θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την αυτόματη αναστολή των αποτελεσμάτων της προσβαλλόμενης απόφασης και ότι η απόφαση της αρχής εξυγίανσης θα πρέπει να είναι άμεσα εκτελεστή, τεκμαιρομένου ότι η αναστολή της θα ήταν αντίθετη προς το δημόσιο συμφέρον.
- 91) Επιπλέον, όποτε απαιτείται για να προστατευθούν τρίτα μέρη που έχουν αποκτήσει περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση καλή την πίστη, στο πλαίσιο της άσκησης των εξουσιών εξυγίανσης από τις αρχές, και προκειμένου να διασφαλίζεται η σταθερότητα των χρηματοοικονομικών αγορών, το δικαίωμα προσφυγής δεν θα πρέπει να επηρεάζει τυχόν μεταγενέστερες διοικητικές πράξεις ή συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν βάσει ακυρωμένης απόφασης. Στις περιπτώσεις αυτές, τα ένδικα μέσα που μπορούν να ασκηθούν κατά καταχρηστικής απόφασης θα πρέπει να περιορίζονται στην επιδίκαση αποζημίωσης για τις ζημίες που υπέστησαν τα θιγόμενα πρόσωπα.
- 92) Δεδομένου ότι τα μέτρα διαχείρισης κρίσεων μπορεί να χρειαστεί να ληφθούν επείγοντως λόγω του σοβαρού κινδύνου για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα στα κράτη μέλη και στην Ένωση, κάθε διαδικασία βάσει του εθνικού δικαίου σχετικά με την αίτηση για εκ των προτέρων δικαστική έγκριση ενός μέτρου διαχείρισης κρίσεων και η εξέταση της αίτησης εκ μέρους του δικαστηρίου θα πρέπει να είναι ταχείες. Λόγω της απαίτησης για επείγουσα λήψη μέτρων διαχείρισης κρίσεων, το δικαστήριο θα πρέπει να εκδώσει την απόφασή του εντός 24 ωρών και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι η ενδιαφερόμενη αρχή μπορεί να λάβει απόφαση αμέσως μετά την έγκριση του δικαστηρίου. Αυτό δεν θίγει το ενδεχόμενο δικαίωμα των ενδιαφερόμενων μερών να ζητήσουν από το δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση, επί περιορισμένο χρονικό διάστημα αφότου η αρχή εξυγίανσης έλαβε το μέτρο διαχείρισης κρίσεων.

[...]

- 110) Οι καταθέσεις που καλύπτονται από συστήματα εγγύησης των καταθέσεων δεν θα πρέπει να υφίστανται ζημίες κατά τη διαδικασία εξυγίανσης. Όταν μια δράση εξυγίανσης διασφαλίζει ότι οι καταθέτες εξακολουθούν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, τα συστήματα εγγύησης των καταθέσεων στα οποία είναι μέλος ένα ίδρυμα υπό εξυγίανση θα πρέπει να καλούνται να εισφέρουν μέχρι του ύψους των ζημιών τις οποίες θα είχαν την υποχρέωση να αναλάβουν εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

[...]

- 130) Η παρούσα οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τα δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που αναγνωρίζονται, ιδίως, στον Χάρτη, και ιδίως το δικαίωμα ιδιοκτησίας, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου και το δικαίωμα της υπεράσπισης.»

10 Το άρθρο 2 της οδηγίας αυτής ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

[...]

40) “δράση εξυγίανσης”: η απόφαση να τεθεί υπό εξυγίανση ένα ίδρυμα ή μία οντότητα που αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β), γ) ή δ), σύμφωνα με το άρθρο 32 ή το άρθρο 33, η εφαρμογή ενός εργαλείου εξυγίανσης ή η άσκηση μιας ή περισσότερων εξουσιών εξυγίανσης·

[...]

60) “εργαλείο μεταβατικού ιδρύματος”: ο μηχανισμός για τη μεταβίβαση μετοχών ή άλλων τίτλων ιδιοκτησίας που έχουν εκδοθεί από ίδρυμα που τελεί υπό διαδικασία εξυγίανσης, ή περιουσιακών στοιχείων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων ιδρύματος που τελεί υπό διαδικασία εξυγίανσης, σε μεταβατικό ίδρυμα, σύμφωνα με το άρθρο 40·

[...]

101) “μέτρο πρόληψης κρίσεων”: η άσκηση εξουσιών για να κατευθυνθεί η αντιμετώπιση των ελλείψεων ή η εξάλειψη των εμποδίων προς τη δυνατότητα ανάκαμψης σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 6, η άσκηση εξουσιών για την αντιμετώπιση ή την εξάλειψη των εμποδίων στη δυνατότητα εξυγίανσης σύμφωνα με τα άρθρα 17 ή 18, η εφαρμογή οποιουδήποτε μέτρου έγκαιρης παρέμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27, ο διορισμός προσωρινού διαχειριστή (επιτρόπου) σύμφωνα με το άρθρο 29, ή η άσκηση εξουσιών απομείωσης ή μετατροπής σύμφωνα με το άρθρο 59·

102) “μέτρο διαχείρισης κρίσεων”: δράση εξυγίανσης ή διορισμός ειδικού διαχειριστή (επιτρόπου) δυνάμει του άρθρου 35 ή ενός προσώπου δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 2, ή του άρθρου 72, παράγραφος 1·

[...]».

11 Το άρθρο 3 της οδηγίας, το οποίο επιγράφεται «Ορισμός αρμόδιων αρχών για την εξυγίανση», προβλέπει στις παραγράφους 3 και 4 τα εξής:

«3. Οι αρχές εξυγίανσης μπορεί να είναι εθνικές κεντρικές τράπεζες, αρμόδια υπουργεία ή άλλες δημόσιες διοικητικές αρχές ή αρχές στις οποίες έχουν ανατεθεί διοικητικές εξουσίες. Κατ’ εξαίρεση, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι η αρχή εξυγίανσης μπορεί να είναι οι αρμόδιες αρχές εποπτείας για τους σκοπούς του κανονισμού αριθ. 575/2013 και της οδηγίας 2013/36/ΕΕ. Εφαρμόζονται κατάλληλες διαρθρωτικές ρυθμίσεις προκειμένου να εξασφαλίζεται η οργανωτική ανεξαρτησία και να αποφεύγονται συγκρούσεις συμφερόντων μεταξύ των λειτουργιών εποπτείας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και την οδηγία 2013/36/ΕΕ ή άλλων λειτουργιών της σχετικής αρχής και των λειτουργιών των αρχών εξυγίανσης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, με την επιφύλαξη της ανταλλαγής πληροφοριών και των υποχρεώσεων συνεργασίας που προβλέπονται στην παράγραφο 4. Ειδικότερα, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, μεταξύ των αρμοδίων αρχών, εθνικών κεντρικών τραπεζών, αρμοδίων υπουργείων ή άλλων αρχών, υπάρχει οργανωτική ανεξαρτησία μεταξύ της λειτουργίας εξυγίανσης και της εποπτικής ή άλλων λειτουργιών της σχετικής αρχής.

Το προσωπικό που συμμετέχει στην επιτέλεση των λειτουργιών της αρχής εξυγίανσης δυνάμει της παρούσας οδηγίας είναι διαρθρωτικά διαχωρισμένο και υπόκειται σε χωριστούς διαύλους αναφοράς από το προσωπικό που συμμετέχει στην εκτέλεση των καθηκόντων που απορρέουν από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 και την οδηγία 2013/36/ΕΕ ή σχετίζονται με άλλες λειτουργίες της σχετικής αρχής.

Για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου, τα κράτη μέλη ή η αρχή εξυγίανσης θα υιοθετούν και θα δημοσιοποιούν κάθε αναγκαίο σχετικό εσωτερικό κανόνα, συμπεριλαμβανομένων κανόνων που αφορούν το επαγγελματικό απόρρητο και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των διάφορων λειτουργικών τομέων.

4. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τις αρχές που ασκούν την εποπτεία και τις λειτουργίες εξυγίανσης και από τα πρόσωπα που ασκούν αυτά τα καθήκοντα εξ ονόματός τους να συνεργάζονται στενά κατά την προετοιμασία, τον σχεδιασμό και την εφαρμογή των αποφάσεων εξυγίανσης, τόσο όταν η αρχή εξυγίανσης και η αρμόδια αρχή είναι χωριστές οντότητες όσο και όταν τα καθήκοντα ασκούνται από την ίδια οντότητα.»

12. Στον τίτλο III της οδηγίας, ο οποίος επιγράφεται «Εγκαιρη παρέμβαση», περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων, το άρθρο 29, το οποίο ορίζει τα εξής:

«1. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή κρίνει την αντικατάσταση των ανώτατων διοικητικών στελεχών ή του διοικητικού οργάνου, όπως αναφέρεται στο άρθρο 28, ανεπαρκή για την επανόρθωση της κατάστασης, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρμόδιες αρχές να μπορούν να διορίσουν στο ίδρυμα έναν ή περισσότερους ειδικούς διαχειριστές (επιτρόπους). Οι αρμόδιες αρχές μπορούν, κατ' αναλογία προς τις περιστάσεις, να διορίζουν οποιονδήποτε προσωρινό διαχειριστή προκειμένου είτε για να αντικαταστήσει προσωρινά το διοικητικό όργανο του ιδρύματος είτε για να συνεργαστεί προσωρινά με το διοικητικό όργανο του ιδρύματος, απόφαση που η αρμόδια αρχή καθορίζει κατά τη στιγμή του διορισμού. Εάν η αρμόδια αρχή διορίσει προσωρινό διαχειριστή προκειμένου να συνεργαστεί με το διοικητικό όργανο του ιδρύματος, η αρμόδια αρχή διευκρινίζει περαιτέρω, κατά τη στιγμή του διορισμού, τον ρόλο, τα καθήκοντα και τις εξουσίες του προσωρινού διαχειριστή, καθώς και κάθε απαίτηση έναντι του διοικητικού οργάνου του ιδρύματος να ζητά τη γνώμη ή να εξασφαλίζει τη συναίνεση του προσωρινού διαχειριστή πριν από τη λήψη ορισμένων αποφάσεων ή την ανάληψη ορισμένων δράσεων. Η αρμόδια αρχή οφείλει να δημοσιοποιεί τον διορισμό οποιουδήποτε προσωρινού διαχειριστή, εκτός εάν ο προσωρινός διαχειριστής δεν έχει αρμοδιότητα εκπροσώπησης του ιδρύματος. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν περαιτέρω ότι κάθε προσωρινός διαχειριστής διαθέτει τα προσόντα, τις ικανότητες και τις γνώσεις που απαιτούνται προκειμένου να ασκήσει τα καθήκοντά του και ότι δεν υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων.

[...]

3. Ο ρόλος και τα καθήκοντα του προσωρινού διαχειριστή διευκρινίζονται από την αρμόδια αρχή κατά τη στιγμή του διορισμού και μπορούν να περιλαμβάνουν την επιβεβαίωση της χρηματοοικονομικής θέσης του ιδρύματος, τη διαχείριση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων ή μέρους των εν λόγω δραστηριοτήτων του ιδρύματος με σκοπό τη διατήρηση ή την αποκατάσταση της χρηματοοικονομικής θέσης του ιδρύματος, και τη λήψη μέτρων για την αποκατάσταση της υγιούς και συνετής διαχείρισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας του ιδρύματος. Η αρμόδια αρχή διευκρινίζει τα όρια του ρόλου και των καθηκόντων του προσωρινού διαχειριστή κατά τη στιγμή του διορισμού.

[...]

6. Η αρμόδια αρχή δύναται να απαιτεί από τον προσωρινό διαχειριστή να συντάσσει εκθέσεις με θέμα τη χρηματοοικονομική θέση του ιδρύματος και τις πράξεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του διορισμού του, ανά χρονικά διαστήματα που ορίζονται από την αρμόδια αρχή και κατά τη λήξη της θητείας του.

[...]»

- 13 Στον τίτλο IV της οδηγίας 2014/59, ο οποίος επιγράφεται «Εξυγίανση», περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 31 και 32. Το άρθρο 31, το οποίο επιγράφεται «Στόχοι της εξυγίανσης», ορίζει τα εξής:

«1. Όταν πρόκειται να εφαρμόσουν τα εργαλεία εξυγίανσης και να ασκήσουν τις εξουσίες εξυγίανσης, οι αρχές εξυγίανσης λαμβάνουν υπόψη τους στόχους της εξυγίανσης και επιλέγουν τα εργαλεία και τις εξουσίες που επιτυγχάνουν καλύτερα τους στόχους που αντιστοιχούν στις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.

2. Οι στόχοι της εξυγίανσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι οι εξής:

α) να διασφαλιστεί η συνέχεια των κρίσιμων λειτουργιών·

β) να αποφευχθούν σημαντικές επιπτώσεις στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, ιδίως με την πρόληψη της μετάδοσης, μεταξύ άλλων στις υποδομές της αγοράς, και με τη διατήρηση της πειθαρχίας στην αγορά·

γ) να προστατευθούν οι δημόσιοι πόροι, με την ελαχιστοποίηση της εξάρτησης από έκτακτη δημόσια χρηματοπιστωτική στήριξη·

δ) να προστατευθούν οι καταθέτες που καλύπτονται από την οδηγία 2014/49/ΕΕ και οι επενδυτές που καλύπτονται από την οδηγία 97/9/ΕΚ [του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3 Μαρτίου 1997, σχετικά με τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών (ΕΕ 1997, L 84, σ. 22)]·

ε) να προστατευθούν τα κεφάλαια των πελατών και τα περιουσιακά στοιχεία των πελατών.

[...]

3. Υπό την επιφύλαξη των διαφόρων διατάξεων της παρούσας οδηγίας, οι στόχοι εξυγίανσης είναι ίσης σημασίας, και οι αρχές εξυγίανσης τους εξισορροπούν δεόντως ανάλογα με τη φύση και τις περιστάσεις της κάθε περίπτωσης.»

14 Το άρθρο 32 της οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Προϋποθέσεις για την εξυγίανση», ορίζει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι αρχές εξυγίανσης να αναλαμβάνουν δράση για την εξυγίανση ιδρύματος που αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α), μόνο εφόσον η αρχή εξυγίανσης κρίνει ότι πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) η διαπίστωση ότι το ίδρυμα τελεί υπό πτώχευση ή ενδέχεται να πτωχεύσει γίνεται από την αρμόδια αρχή ύστερα από διαβούλευση με την αρχή εξυγίανσης, ή, με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων της παραγράφου 2, από την αρχή εξυγίανσης ύστερα από διαβούλευση με την αρμόδια αρχή·

β) λαμβάνοντας υπόψη τη χρονική στιγμή και άλλες σχετικές παραμέτρους, κανένα εναλλακτικό μέτρο του ιδιωτικού τομέα, συμπεριλαμβανομένων μέτρων από θεσμικό σύστημα προστασίας (ΘΣΠ), ή εποπτική δράση, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης ή της απομείωσης ή της μετατροπής των σχετικών κεφαλαιακών μέσων και των επιλέξιμων υποχρεώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 59 παράγραφος 2 που έχει ληφθεί έναντι του ιδρύματος, δεν θα απέτρεπε την πτώχευση του ιδρύματος εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος·

γ) η δράση εξυγίανσης είναι αναγκαία για λόγους δημοσίου συμφέροντος, σύμφωνα με την παράγραφο 5.

[...]

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου, μια δράση εξυγίανσης αντιμετωπίζεται ως δράση δημόσιου συμφέροντος εάν είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός ή περισσότερων στόχων εξυγίανσης κατά το άρθρο 31, και αναλογική προς αυτούς, ενώ με την εκκαθάριση του ιδρύματος σύμφωνα με τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας οι εν λόγω στόχοι εξυγίανσης δεν θα επιτυγχάνονταν στον ίδιο βαθμό.

[...]»

15 Το άρθρο 85 της οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εκ των προτέρων δικαστική έγκριση και δικαιώματα αμφισβήτησης των αποφάσεων», προβλέπει στις παραγράφους 2 έως 4 τα εξής:

«2. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν στο εθνικό δίκαιο το δικαίωμα προσφυγής κατά απόφασης για τη λήψη μέτρου πρόληψης κρίσεων ή απόφασης για την άσκηση οιασδήποτε εξουσίας, πλην του μέτρου διαχείρισης κρίσεων, στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλα τα θιγόμενα πρόσωπα από απόφαση για τη λήψη μέτρου διαχείρισης κρίσεων, διαθέτουν το δικαίωμα κατάθεσης προσφυγής κατά της απόφασης αυτής. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι ο δικαστικός έλεγχος είναι ταχύρρυθμος και ότι τα εθνικά δικαστήρια δέχονται ως βάση της εκτίμησής τους τις πολύπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις των γεγονότων στις οποίες προβαίνει η αρχή εξυγίανσης.

4. Το δικαίωμα προσφυγής που αναφέρεται στην παράγραφο 3 υπόκειται στις ακόλουθες διατάξεις:

- α) η κατάθεση προσφυγής δεν συνεπάγεται αυτόματη αναστολή των αποτελεσμάτων της προσβαλλόμενης απόφασης·
- β) η απόφαση της αρχής εξυγίανσης είναι άμεσα εκτελεστή και θεωρείται μαχητό τεκμήριο ότι η αναστολή της εκτέλεσής της αντίκειται στο δημόσιο συμφέρον·

Όταν αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να προστατεύονται τα συμφέροντα τρίτων μερών, τα οποία, ενεργώντας καλή τη πίστει, έχουν αποκτήσει μετοχές, άλλα μέσα ιδιοκτησίας, περιουσιακά στοιχεία, δικαιώματα και υποχρεώσεις του ιδρύματος υπό εξυγίανση στο πλαίσιο της χρήσης εργαλείων εξυγίανσης ή της άσκησης των εξουσιών εξυγίανσης από αρχή εξυγίανσης, η ακύρωση απόφασης μιας αρχής εξυγίανσης δεν επηρεάζει οιοσδήποτε επακόλουθες διοικητικές πράξεις ή τις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν από τη σχετική αρχή εξυγίανσης, οι οποίες βασίζονταν στην ακυρωθείσα απόφαση. Στην περίπτωση αυτή, τα ένδικα μέσα που μπορούν να ασκηθούν κατά καταχρηστικής απόφασης ή πράξης των αρχών εξυγίανσης περιορίζονται στην επιδίκαση αποζημίωσης για τις ζημιές που υπέστη ο προσφεύγων εξαιτίας της απόφασης ή της πράξης.»

- 16 Το άρθρο 109 της οδηγίας, το οποίο φέρει τον τίτλο «Χρήση συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων στο πλαίσιο της εξυγίανσης», ορίζει στην παράγραφο 1 τα εξής:

«Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν οι αρχές εξυγίανσης αναλαμβάνουν δράση εξυγίανσης και εφόσον η εν λόγω δράση εξασφαλίζει ότι οι καταθέτες συνεχίζουν να έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους, το σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο οποίο συμμετέχει το ίδρυμα ευθύνεται:

[...]

- β) όταν χρησιμοποιούνται ένα ή περισσότερα εργαλεία εκτός της διάσωσης με ίδια μέσα, για το ύψος των ζημιών που θα υφίσταντο οι καλυπτόμενοι καταθέτες, εάν οι καλυπτόμενοι καταθέτες υφίσταντο ζημιές ανάλογες των ζημιών που υφίστανται οι πιστωτές με το ίδιο επίπεδο προτεραιότητας βάσει του εθνικού δικαίου που διέπει τις κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

Σε κάθε περίπτωση, η ευθύνη του συστήματος εγγύησης των καταθέσεων δεν υπερβαίνει το ύψος των ζημιών που θα χρειαζόταν να υποστεί εάν το ίδρυμα είχε εκκαθαριστεί υπό κανονικές διαδικασίες αφερεγγυότητας.

[...]»

Το πολωνικό δίκαιο

Ο νόμος περί της διαδικασίας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων

- 17 Κατά το άρθρο 111, παράγραφος 1, του ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (νόμου περί της διαδικασίας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων), της 30ής Αυγούστου 2002 (Dz. U. 2002, θέση 329), ως ίσχυε κατά τον χρόνο της διαφοράς της κύριας δίκης (στο εξής: νόμος περί της διαδικασίας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων):

«Ο δικαστής διατάσσει τη συνένωση περισσοτέρων χωριστών υποθέσεων που εκκρεμούν ενώπιόν του, προς τον σκοπό της εξέτασης και της έκδοσης κοινής απόφασης, εφόσον θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο μιας μόνον προσφυγής.»

- 18 Το άρθρο 134, παράγραφος 1, του νόμου αυτού έχει ως εξής:

«Ο δικαστής αποφαινεται εντός των ορίων της προσφυγής, χωρίς να δεσμεύεται από τις αιτιάσεις, τα αιτήματα και τη νομική βάση των οποίων γίνεται επίκληση στο δικόγραφο της προσφυγής, υπό την επιφύλαξη του άρθρου 57a.»

- 19 Το άρθρο 170 του εν λόγω νόμου έχει ως εξής:

«Η τελεσίδικη απόφαση δεσμεύει όχι μόνον τους διαδίκους και το δικαστήριο που την εξέδωσε, αλλά και τα λοιπά δικαστήρια και αρχές του κράτους και, στις εκ του νόμου προβλεπόμενες περιπτώσεις, άλλα πρόσωπα.»

Ο νόμος περί της οργανώσεως των διοικητικών δικαστηρίων

- 20 Κατά το άρθρο 1 του ustawy Prawo o ustroju sądów administracyjnych (νόμου περί της οργανώσεως των διοικητικών δικαστηρίων), της 25ης Ιουλίου 2002 (Dz. U. 2022, θέση 2492), ως ίσχυε κατά τον χρόνο της διαφοράς της κύριας δίκης:

«1. Το δικαιοδοτικό έργο των διοικητικών δικαστηρίων συνίσταται στον έλεγχο της δράσης της δημόσιας διοίκησης [...]

2. Ο έλεγχος για τον οποίον γίνεται λόγος στην παράγραφο 1 είναι έλεγχος νομιμότητας, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στον νόμο.»

Ο νόμος περί αστικού κώδικα

- 21 Ο ustawy Kodeks cywilny (νόμος περί αστικού κώδικα), της 23ης Απριλίου 1964, ως ίσχυε κατά τον χρόνο της διαφοράς της κύριας δίκης (Dz. U. 2022, θέση 1360), ορίζει στο άρθρο 417, παράγραφος 1, τα εξής:

«Την ευθύνη για ζημία η οποία προκλήθηκε από παράνομη πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση δημόσιας εξουσίας φέρει το Δημόσιο ή ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλο νομικό πρόσωπο που ασκεί τέτοια εξουσία σύμφωνα με τον νόμο.»

22 Κατά το άρθρο 417¹, παράγραφος 2, του νόμου αυτού:

«Αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από τελεσίδικη δικαστική απόφαση μπορεί να ζητηθεί αφού διαπιστωθεί ο παράνομος χαρακτήρας της απόφασης, σύμφωνα με τη δέουσα διαδικασία, υπό την επιφύλαξη αντιθέτων διατάξεων. [...]»

Ο νόμος περί BFG

23 O ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (νόμος περί του ταμείου εγγυήσεως τραπεζικών καταθέσεων, περί του συστήματος εγγυήσεως των καταθέσεων και περί εξυγίανσης), της 10ης Ιουνίου 2016, ως ίσχυε κατά τον χρόνο της διαφοράς της κύριας δίκης (Dz. U. 2022, θέση 793), ορίζει στο άρθρο 5 τα καθήκοντα του BFG. Οι παράγραφοι 1 έως 6 του άρθρου αυτού έχουν ως εξής:

«1. Τα καθήκοντα του [BFG] περιλαμβάνουν:

1) την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εγγύηση των καταθέσεων, ιδίως την πραγματοποίηση πληρωμών εγγυημένων κεφαλαίων προς τους καταθέτες·

[...]

4) τη διεξαγωγή της διαδικασίας εξυγίανσης·

[...]

7) Άλλες ενέργειες για την ενίσχυση της σταθερότητας του εθνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος.

[...]

3. Το [BFG] συνεργάζεται με άλλους φορείς που ενεργούν για την ενίσχυση της σταθερότητας του εθνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος [...]

[...]

6. Η Komisja Nadzoru Finansowego [Επιτροπή χρηματοπιστωτικής εποπτείας (Πολωνία)], κατόπιν προτάσεως του [BFG], διορίζει το [BFG] ως επίτροπο, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 144, παράγραφος 1, του ustawy prawo bankowe [(νόμου περί τραπεζικού δικαίου), της 29ης Αυγούστου 1997 (Dz. U. 1997, αριθ. 140, θέση 939)] [...]».

24 Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, του νόμου περί BFG, τα όργανα του BFG είναι το εποπτικό συμβούλιο και το διοικητικό συμβούλιο.

25 Το άρθρο 7, παράγραφος 4, του νόμου αυτού προβλέπει ότι το συμβούλιο του BFG απαρτίζεται από έξι μέλη, ήτοι τρεις εκπροσώπους του αρμόδιου για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα Υπουργού, δύο εκπροσώπους της Εθνικής Τράπεζας της Πολωνίας και έναν εκπρόσωπο της Επιτροπής χρηματοπιστωτικής εποπτείας.

- 26 Σύμφωνα με το άρθρο 11 του νόμου περί BFG, το διοικητικό συμβούλιο του BFG αναλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τη διεύθυνση των δραστηριοτήτων του BFG, τη διαχείριση των πόρων του, υπό την επιφύλαξη των εξουσιών του συμβουλίου του BFG, την υποβολή περιοδικών εκθέσεων και τη λήψη αποφάσεων για την κίνηση διαδικασίας εξυγίανσης. Κατά την παράγραφο 8 του άρθρου αυτού, οι αποφάσεις αυτές είναι οριστικές και άμεσα εκτελεστές.
- 27 Το άρθρο 66 του νόμου περί BFG απαριθμεί τους στόχους της εξυγίανσης ως εξής:
- «1) διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας, ιδίως με τη διατήρηση της εμπιστοσύνης στον χρηματοπιστωτικό τομέα και τη διασφάλιση της πειθαρχίας στην αγορά·
 - 2) περιορισμός της δέσμευσης δημόσιων πόρων ή της πιθανότητας δέσμευσης δημόσιων πόρων για τον χρηματοπιστωτικό τομέα ή για τις οντότητες που δραστηριοποιούνται σε αυτόν, προς επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο σημείο 1 και στα σημεία 3 έως 5·
 - 3) διασφάλιση της συνέχισης των κρίσιμων λειτουργιών μιας οντότητας·
 - 4) προστασία των καταθετών και των επενδυτών που καλύπτονται από το σύστημα αποζημίωσης·
 - 5) προστασία των κεφαλαίων των πελατών μιας οντότητας.»
- 28 Κατά το άρθρο 101 του νόμου περί BFG:
- «1. Η Επιτροπή χρηματοπιστωτικής εποπτείας ενημερώνει αμέσως το [BFG]:
- 1) σχετικά με τον κίνδυνο πτώχευσης μιας οντότητας·
 - 2) την απουσία στοιχείων που να δείχνουν ότι η λήψη μέτρων εποπτείας ή η λήψη μέτρων από την εν λόγω οντότητα θα αποτρέψουν εγκαίρως τον κίνδυνο πτώχευσης.
- [...]
7. Εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:
- 1) κίνδυνος πτώχευσης εθνικής οντότητας,
 - 2) απουσία στοιχείων που να δείχνουν ότι η λήψη μέτρων από την εθνική οντότητα ή από το θεσμικό σύστημα προστασίας ή η λήψη μέτρων εποπτείας, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων έγκαιρης παρέμβασης, θα αποτρέψουν εγκαίρως τον κίνδυνο πτώχευσης,
 - 3) επιβεβλημένη λήψη μέτρων έναντι της εθνικής οντότητας για λόγους δημόσιου συμφέροντος
- το [BFG] αποφασίζει να κινήσει διαδικασία εξυγίανσης έναντι της εθνικής οντότητας ή να προβεί σε απομείωση ή μετατροπή κεφαλαιακών μέσων ή επιλέξιμων υποχρεώσεων, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 70, παράγραφος 1, σημείο 1.
- [...]

10. Τα μέτρα εξυγίανσης λαμβάνονται προς το δημόσιο συμφέρον εφόσον είναι αναγκαία για την επίτευξη τουλάχιστον ενός από τους στόχους εξυγίανσης που αναφέρονται στο άρθρο 66, εφόσον είναι ανάλογα προς τους εν λόγω στόχους και εφόσον οι στόχοι αυτοί δεν θα μπορούσαν να επιτευχθούν στον ίδιο βαθμό στο πλαίσιο διαδικασίας αφερεγγυότητας.
11. Πριν από την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 7, το [BFG] συμβουλευέται την Επιτροπή χρηματοπιστωτικής εποπτείας σχετικά με την τήρηση των προϋποθέσεων της παραγράφου 7, σημεία 1 και 2. [...]
- [...]
14. Η εθνική οντότητα ή οι οντότητες που αναφέρονται στο άρθρο 64, σημείο 2, στοιχεία a, c ή d, τίθενται υπό εκκαθάριση σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται σε ειδικές ανά περίπτωση διατάξεις, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου 7, σημεία 1 και 2, αλλά δεν πληρούνται η προϋπόθεση της παραγράφου 7, σημείο 3.»
- 29 Κατά το άρθρο 103, παράγραφοι 1, 3 και 5, του νόμου αυτού:
- «1. Το [BFG] κοινοποιεί στην [οικεία] οντότητα την απόφαση που αναφέρεται στο άρθρο 101, παράγραφοι 7 έως 9, και στο άρθρο 102, παράγραφοι 1 και 4.
- [...]
3. Το [BFG] αιτιολογεί την απόφαση του άρθρου 101, παράγραφοι 7 έως 9, και του άρθρου 102, παράγραφοι 1 έως 4, εντός δεκατεσσάρων ημερών από την ημερομηνία της κοινοποίησής της στην οντότητα υπό εξυγίανση.
- [...]
5. Το εποπτικό συμβούλιο της οντότητας υπό εξυγίανση μπορεί να ασκήσει ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων προσφυγή κατά της απόφασης εντός επτά ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της αιτιολογίας της απόφασης στην ενδιαφερόμενη οντότητα. Κάθε πρόσωπο του οποίου το έννομο συμφέρον εθίγη από την απόφαση νομιμοποιείται επίσης να προσφύγει ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.»
- 30 Το άρθρο 104, παράγραφοι 2 έως 4, του νόμου περί BFG προβλέπει τα εξής:
- «2. Το διοικητικό δικαστήριο εκδίδει απόφαση επί της προσφυγής εντός τριάντα ημερών από ημερομηνία παραλαβής της προσφυγής με τη δικογραφία και το υπόμνημα αντικρούσεως.
3. Το Naczelny Sąd Administracyjny [(Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Πολωνία)] αποφαινεται επί της αιτήσεως αναιρέσεως εντός δύο μηνών από την ημερομηνία παραλαβής της.
4. Οι προθεσμίες των παραγράφων 2 και 3 υπολογίζονται ανεξαρτήτως των προθεσμιών που προβλέπει ο νόμος για ορισμένες πράξεις, των περιόδων αναστολής της διαδικασίας και των καθυστερήσεων για τις οποίες ευθύνεται ο διάδικος ή για λόγους ανεξάρτητους από τη βούληση του δικαστή.»

31 Το άρθρο 105, παράγραφοι 2 έως 5, του νόμου περί BFG προβλέπει τα εξής:

«2. Στις περιπτώσεις του άρθρου 145 του [νόμου περί της διαδικασίας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων], το δικαστήριο διαπιστώνει την έλλειψη νομιμότητας της απόφασης δεχόμενο την προσφυγή που ασκήθηκε κατ' αυτής.

3. Η τελεσίδικη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται έλλειψη νομιμότητας της απόφασης του [BFG] δεν επηρεάζει το κύρος των νομικών πράξεων που βασίζονται στην απόφαση αυτή και δεν εμποδίζει το [BFG] να στηριχθεί σε αυτή στο πλαίσιο της δράσης εξυγίανσης, εφόσον η διακοπή της δράσης αυτής ενέχει κίνδυνο για την εμπορική αξία της οντότητας, τη συνέχιση της εκπλήρωσης των υποχρεώσεων που επιδιώκει να προστατεύσει η εξυγίανση, τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα ή τα καλόπιστα κεκτημένα δικαιώματα τρίτων, ιδίως όσων έχουν αποκτήσει περιουσιακά δικαιώματα ή έχουν αναλάβει υποχρεώσεις κατόπιν της απόφασης του [BFG] σχετικά με την εφαρμογή εργαλείων εξυγίανσης.

4. Η έλλειψη νομιμότητας της απόφασης του [BFG] συνεπάγεται την ευθύνη του μέχρι του ύψους των ζημιών που επήλθαν.

5. Η αποζημίωση μπορεί να είναι μόνον χρηματική.»

32 Κατά το άρθρο 242, παράγραφος 1, του νόμου περί BFG:

«Οι πιστωτές και οι ιδιοκτήτες οι οποίοι, στο πλαίσιο της εξυγίανσης, έλαβαν ποσό μικρότερο από εκείνο που θα είχαν λάβει στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 241, παράγραφος 1:

[...]

2) λόγω μη μεταβίβασης των υποχρεώσεών τους έναντι της οντότητας υπό εξυγίανση, μετά τη χρήση του εργαλείου μεταβίβασης επιχείρησης ή του εργαλείου μεταβατικού ιδρύματος,

μπορούν να αξιώσουν πρόσθετη αποζημίωση από το [BFG].»

Ο νόμος περί εποπτείας της χρηματοπιστωτικής αγοράς

33 O ustawa o nadzorze nad rynkiem finansowym (νόμος περί εποπτείας της χρηματοπιστωτικής αγοράς), της 21ης Ιουλίου 2006, ως ίσχυε κατά τον χρόνο της διαφοράς της κύριας δίκης (Dz. U. 2022, θέση 660), προβλέπει στο άρθρο 1, παράγραφος 2, σημείο 1, ότι η εποπτεία της χρηματοπιστωτικής αγοράς περιλαμβάνει την τραπεζική εποπτεία, η οποία ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις, μεταξύ άλλων, του κανονισμού 575/2013.

34 Κατά το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 4, του νόμου αυτού, η Επιτροπή χρηματοπιστωτικής εποπτείας είναι αρμόδια για την εποπτεία της χρηματοπιστωτικής αγοράς. Το άρθρο 3a του εν λόγω νόμου διευκρινίζει ότι η επιτροπή αυτή είναι, πλην εξαιρέσεων, η αρμόδια αρχή κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 40, του κανονισμού 575/2013.

Ο νόμος περί τραπεζικού δικαίου

- 35 Κατά το άρθρο 144, παράγραφοι 1, 1a, 3 και 4, του νόμου περί τραπεζικού δικαίου, ως ίσχυε κατά τον χρόνο της διαφοράς της κύριας δίκης (στο εξής: νόμος περί τραπεζικού δικαίου):

«1. Προκειμένου να βελτιωθεί η κατάσταση της τράπεζας ή να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή του σχεδίου εξυγίανσης, η Επιτροπή χρηματοπιστωτικής εποπτείας, στην περίπτωση του άρθρου 138, παράγραφος 3, λαμβάνοντας υπόψη την επέλευση των περιστάσεων που αναφέρονται στο άρθρο 142 παράγραφος 1, μπορεί να διορίσει επίτροπο της τράπεζας, με την επιφύλαξη του άρθρου 5, παράγραφος 6, του [νόμου περί BFG].

1a. Στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή χρηματοπιστωτικής εποπτείας καθορίζει αναλυτικά με την απόφαση την έκταση των καθηκόντων του συνδίκου.

[...]

3. Ο επίτροπος έχει δικαίωμα εναντίωσης στις πράξεις και τις αποφάσεις του διοικητικού και του εποπτικού συμβουλίου της τράπεζας. Η διατύπωση πρόθεσης εναντίωσης κατά τη συνεδρίαση του εποπτικού ή του διοικητικού συμβουλίου αναστέλλει την εφαρμογή της πράξης ή της απόφασης.

4. Ο επίτροπος δύναται να προσβάλει την απόφαση της γενικής συνέλευσης των μετόχων ή την απόφαση της γενικής συνέλευσης συνεταιριστικής τράπεζας που παραβιάζει τα συμφέροντα της τράπεζας».

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 36 Λόγω της μη τήρησης από την GN Bank των κεφαλαιακών απαιτήσεων που προβλέπει ο κανονισμός 575/2013, η Επιτροπή χρηματοπιστωτικής εποπτείας διόρισε, με απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2021, «επίτροπο» στο χρηματοπιστωτικό αυτό ίδρυμα, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 6, του νόμου περί BFG, με καθήκοντα «προσωρινού διαχειριστή», κατά την έννοια του άρθρου 29 της οδηγίας 2014/59, με σκοπό τη βελτίωση της χρηματοοικονομικής κατάστασης του εν λόγω ιδρύματος. Τα καθήκοντα αυτά ανατέθηκαν στο BFG. Με την ως άνω απόφαση, η Επιτροπή χρηματοπιστωτικής εποπτείας ανέθεσε στο BFG, μεταξύ άλλων, την κατάρτιση εκθέσεων, την παρακολούθηση των δραστηριοτήτων της GN Bank και την άσκηση κάθε εκ του νόμου εξουσίας που εμπίπτει στα εν λόγω καθήκοντα.
- 37 Στις 18 Αυγούστου 2022 η Επιτροπή χρηματοπιστωτικής εποπτείας ενημέρωσε το BFG για τον κίνδυνο αδυναμίας πληρωμών της GN Bank και για την έλλειψη στοιχείων από τα οποία να προκύπτει ότι τα ληφθέντα μέτρα θα μπορούσαν να αποτρέψουν εγκαίρως τον εν λόγω κίνδυνο.
- 38 Στο πλαίσιο αυτό, το BFG, ενεργώντας ως αρχή εξυγίανσης, εξέδωσε στις 29 Σεπτεμβρίου 2022 απόφαση περί υπαγωγής της GN Bank σε διαδικασία εξυγίανσης, διορίζοντας ειδικό διαχειριστή, προβαίνοντας σε απομείωση των κεφαλαιακών μέσων που είχε εκδώσει το εν λόγω ίδρυμα και εφαρμόζοντας το εργαλείο εξυγίανσης του μεταβατικού ιδρύματος (στο εξής: επίμαχη στην κύρια δίκη απόφαση). Κατόπιν τούτου, τα στοιχεία του ενεργητικού της GN Bank που αναφέρονται στην απόφαση αυτή, εξαιρουμένων των στοιχείων που απαριθμούνται περιοριστικώς, μεταβιβάστηκαν σε μεταβατικό ίδρυμα στις 3 Οκτωβρίου 2022. Από τη μεταβίβαση εξαιρέθηκαν, μεταξύ άλλων, τα περιουσιακά δικαιώματα που απορρέουν από υλικές

πράξεις, νομικές πράξεις ή παραβάσεις κανόνων σχετικών με συμβάσεις πίστωσης και συμβάσεις δανείου συνομολογηθείσες σε ξένο νόμισμα ή με ρήτρα ξένου νομίσματος, καθώς και οι αξιώσεις που απορρέουν από τα εν λόγω περιουσιακά δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των αξιώσεων που αποτελούν αντικείμενο αστικών και διοικητικών ένδικων διαδικασιών, ανεξαρτήτως της ημερομηνίας κατά την οποία είχαν προβληθεί. Αποδέκτες της εν λόγω απόφασης ήταν η GN Bank, το μεταβατικό ίδρυμα και ο ειδικός διαχειριστής.

- 39 Το εποπτικό συμβούλιο της GN Bank άσκησε προσφυγή κατά της επίδικης στην κύρια δίκη απόφασης ενώπιον του Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (διοικητικού πρωτοδικείου περιφέρειας Βαρσοβίας, Πολωνία), που είναι το αιτούν δικαστήριο. Προσφυγές κατά της αποφάσεως αυτής άσκησαν και άλλα φυσικά και νομικά πρόσωπα, όπως μέτοχοι της GN Bank, κάτοχοι ομολόγων εκδοθέντων από την GN Bank, πιστωτές, καθώς και πρόσωπα που είχαν συνάψει με αυτή συμβάσεις πίστωσης και συμβάσεις δανείου συνομολογηθείσες σε ξένο νόμισμα ή με ρήτρα ξένου νομίσματος.
- 40 Τα πρόσωπα που άσκησαν τις προσφυγές αυτές ζητούν από το αιτούν δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η επίμαχη στην κύρια δίκη απόφαση στερείται νομιμότητας, προκειμένου να μπορέσουν να ασκήσουν αγωγές αποζημίωσης ενώπιον των τακτικών δικαστηρίων. Προβάλλουν λόγους αντλούμενους από παράβαση του ουσιαστικού δικαίου και παράβαση διαδικαστικών κανόνων, οι οποίες επηρεάζουν σημαντικά την επίμαχη στην κύρια δίκη απόφαση. Συναφώς, οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης υποστηρίζουν, μεταξύ άλλων, ότι το BFG βρισκόταν σε κατάσταση σύγκρουσης συμφερόντων, η οποία το εμπόδιζε να λειτουργήσει ως αρχή εξυγίανσης, καθόσον ασκούσε συγχρόνως λειτουργίες εποπτείας, εγγύησης των τραπεζικών καταθέσεων και εξυγίανσης. Η εν λόγω σύγκρουση συμφερόντων επιδεινώθηκε ελλείψει των διαδικαστικών εγγυήσεων που προβλέπει η οδηγία 2014/59.
- 41 Το BFG υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων. Επιπλέον, διευκρινίζει ότι έχει λάβει οργανωτικά και διαρθρωτικά μέτρα για τη διασφάλιση της οργανωτικής ανεξαρτησίας του ως αρχής εξυγίανσης και για την αποφυγή κάθε σύγκρουσης συμφερόντων κατά την άσκηση των λειτουργιών εξυγίανσης και των λοιπών λειτουργιών του.
- 42 Πρώτον, το αιτούν δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης περί παραπομπής, είχαν ασκηθεί περισσότερες από επτά χιλιάδες προσφυγές κατά της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης, αριθμός που αντιστοιχεί στον μέσο όρο των προσφυγών που ασκούνται ενώπιον του δικαστηρίου αυτού σε χρονικό διάστημα άνω των δύο ετών. Σε μεταγενέστερο χρόνο, το αιτούν δικαστήριο ενημέρωσε το Δικαστήριο ότι ο αριθμός των προσφυγών κατά της ως άνω απόφασης έχει πλέον υπερβεί τις οκτώ χιλιάδες.
- 43 Το αιτούν δικαστήριο υπογραμμίζει συναφώς ότι είναι υποχρεωμένο, βάσει του άρθρου 111, παράγραφος 1, του νόμου περί της διαδικασίας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, να συνεκδικάσει όλες τις προσφυγές που ασκήθηκαν ενώπιόν του κατά της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης και ότι, για τον λόγο αυτόν, διέταξε στις 26 Ιανουαρίου 2023 τη συνεκδίκαση των εν λόγω υποθέσεων, με σκοπό την από κοινού εξέτασή τους και την έκδοση κοινής απόφασης. Εντούτοις, εκτιμά ότι η εφαρμογή της διάταξης αυτής καθιστά υπερβολικά δυσχερή, αν όχι αδύνατη, την έκδοση απόφασης εντός εύλογης προθεσμίας.
- 44 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, λαμβανομένου υπόψη του δικαιώματος κάθε προσώπου του οποίου το έννομο συμφέρον εθίγη από την επίμαχη στην κύρια δίκη απόφαση να προσφύγει ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου, τηρείται η απαίτηση περί πραγματικής προσφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 2014/59, σε συνδυασμό με

το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και το άρθρο 47 του Χάρτη. Επισημαίνει ότι, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 88 της οδηγίας, η οποία παραπέμπει στο άρθρο 47 του Χάρτη, σκοπός είναι να διασφαλιστεί το δικαίωμα «ουσιαστικής ένδικης προστασίας» των ενδιαφερομένων κατά των μέτρων που τους θίγουν.

- 45 Συναφώς, μολονότι εναπόκειται, κατ' αρχήν, στο εθνικό δίκαιο να καθορίσει τα πρόσωπα που νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή κατά απόφασης της εθνικής αρχής εξυγίανσης και τον τρόπο με τον οποίο διασφαλίζεται η προστασία εννόμου συμφέροντος των προσώπων αυτών, το αιτούν δικαστήριο αμφιβάλλει αν η παροχή στα εν λόγω πρόσωπα της δυνατότητας να προσβάλουν ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου την απόφαση αυτή αποτελεί προϋπόθεση *sine qua non* για την προστασία των δικαιωμάτων που αντλούνται από το δίκαιο της Ένωσης.
- 46 Συγκεκριμένα, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι, σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 8, καθώς και το άρθρο 105, παράγραφοι 2 και 3, του νόμου περί BFG, η απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας εξυγίανσης είναι οριστική και άμεσα εκτελεστή και ότι ο διοικητικός δικαστής που επιλαμβάνεται προσφυγής κατά της απόφασης αυτής δεν μπορεί να την ακυρώσει, αλλά μπορεί μόνον είτε να διαπιστώσει την έλλειψη νομιμότητας της απόφασης είτε να απορρίψει την προσφυγή. Οι διατάξεις αυτές θέτουν σε εφαρμογή το άρθρο 85, παράγραφος 4, της οδηγίας 2014/59.
- 47 Δεδομένου ότι η εν λόγω προσφυγή στερείται ανασταλτικού αποτελέσματος και δεν μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωση μιας τέτοιας απόφασης, ο εθνικός νομοθέτης παρέχει στους ενδιαφερομένους τη δυνατότητα να ασκήσουν αγωγή αποζημίωσης. Επομένως, η τελεσίδικη απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η έλλειψη νομιμότητας της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης καθιστά δυνατή την άσκηση τέτοιας αγωγής, χωρίς να προδικάζει το βάσιμό της.
- 48 Όσον αφορά τους εθνικούς κανόνες διοικητικής δικονομίας, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι το δικαιοδοτικό έργο των διοικητικών δικαστηρίων συνίσταται στον έλεγχο νομιμότητας της δράσης της δημόσιας διοίκησης. Τα διοικητικά δικαστήρια αποφαινόνται εντός των ορίων της υπόθεσης, χωρίς όμως να δεσμεύονται από τις αιτιάσεις, τα αιτήματα και τη νομική βάση της προσφυγής, όπερ συνεπάγεται, κατ' ουσίαν, ότι προβαίνουν σε πλήρη έλεγχο της νομιμότητας της προσβαλλόμενης πράξης. Επομένως, οι προβαλλόμενοι λόγοι έχουν απλώς ενδεικτική αξία και η δικαστική απόφαση μπορεί να λάβει υπόψη άλλες πλημμέλειες, πέραν εκείνων που επικαλέστηκε ο προσφεύγων.
- 49 Επιπλέον, κατά το άρθρο 170 του νόμου περί της διαδικασίας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, η τελεσίδικη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου παράγει αποτελέσματα *erga omnes*.
- 50 Κατά συνέπεια, αφενός, η τελεσίδικη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου με την οποία διαπιστώνεται η έλλειψη νομιμότητας της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης δεν έχει, για τους αποδέκτες της ή για άλλα ενδιαφερόμενα, λόγω εννόμου συμφέροντος, πρόσωπα, άμεσο αποτέλεσμα που να δημιουργεί γι' αυτά δικαιώματα και υποχρεώσεις. Αφετέρου, πρόσωπα τα οποία δεν μετείχαν στη διοικητική διαδικασία η οποία κατέληξε στην έκδοση της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης και τα οποία δεν άσκησαν τα ίδια ένδικη προσφυγή κατ' αυτής, αλλά των οποίων το έννομο συμφέρον έχει θιγεί λόγω της ελλείψεως νομιμότητας της εν λόγω απόφασης, μπορούν να ασκήσουν αγωγές αποζημίωσης ενώπιον των τακτικών δικαστηρίων επικαλούμενα την απόφαση του διοικητικού δικαστηρίου.

- 51 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν ο Πολωνός νομοθέτης ορθώς έκρινε ότι, για να πληρούνται οι απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59, από το άρθρο 47 του Χάρτη και από το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, ήταν αναγκαίο να ορίσει ότι νομιμοποιείται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων κάθε πρόσωπο του οποίου το έννομο συμφέρον έχει θιγεί από απόφαση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη.
- 52 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα είναι κρίσιμη όσον αφορά την υποχρέωσή του να καθορίσει τον κύκλο των διαδικών της ένδικης διαδικασίας και όσον αφορά την εκδίκαση των προσφυγών που έχουν ασκηθεί ενώπιόν του, εφόσον θεωρηθεί ότι η κατά το πολωνικό δίκαιο δυνατότητα των ενδιαφερομένων να ασκήσουν αγωγή ενώπιον των τακτικών δικαστηρίων, προκειμένου να προβάλουν τα δικαιώματα που ενδεχομένως προσβλήθηκαν με την επίμαχη στην κύρια δίκη απόφαση, σε συνδυασμό με τους κανόνες της διαδικασίας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, είναι πρόσφορη και επαρκής για τη διασφάλιση της αποτελεσματικής προστασίας των δικαιωμάτων των προσώπων αυτών.
- 53 Δεύτερον, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, σε αντίθετη περίπτωση, λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού προσφυγών που έχουν ασκηθεί κατά της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης, θα πρέπει να εξεταστούν οι συνέπειες της διάταξης του εθνικού δικονομικού δικαίου η οποία το υποχρεώνει να συνεκδικάσει, προς διευκόλυνση της διαδικασίας, όλες αυτές τις προσφυγές. Διερωτάται αν μπορεί να αφήσει τη διάταξη αυτήν ανεφάρμοστη, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική δικαστική προστασία τόσο της οντότητας που τελεί υπό εξυγίανση όσο και άλλων προσώπων.
- 54 Σκοπός της εν λόγω διάταξης είναι, κατ' ουσίαν, να αποτραπεί το ενδεχόμενο ένα διοικητικό δικαστήριο που επιλαμβάνεται πλειόνων προσφυγών κατά της ίδιας πράξης να εκδώσει αποκλίνουσες αποφάσεις, λόγω της χωριστής εξέτασης των προσφυγών αυτών.
- 55 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, εν προκειμένω, η δικονομική αυτή απαίτηση θα μπορούσε να έχει ως συνέπεια να καθυστερήσει σημαντικά η έκδοση της περατώνουσας τη δίκη αποφάσεως και, ως εκ τούτου, να καταστεί πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής στην πράξη, κατά παράβαση της αρχής της αποτελεσματικότητας, η άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει στα πρόσωπα αυτά η έννομη τάξη της Ένωσης.
- 56 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, λαμβανομένων υπόψη των δικονομικών κανόνων που διέπουν την εξέταση προσφυγής ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων και των αποτελεσμάτων της τελεσίδικης απόφασης επί της προσφυγής, η μη εφαρμογή της εν λόγω δικονομικής απαιτήσεως θα συμβάλει στην άσκηση των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει το δίκαιο της Ένωσης, καθιστώντας δυνατή την τήρηση της επιταγής περί ταχέος ελέγχου της νομιμότητας της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59. Στην περίπτωση αυτή, το αιτούν δικαστήριο θα αποφανθεί επί της πρώτης προσφυγής, την οποία άσκησε το εποπτικό συμβούλιο της GN Bank.
- 57 Τρίτον, το αιτούν δικαστήριο είναι της γνώμης ότι, στο πλαίσιο του ελέγχου της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης, πρέπει να εξεταστεί αν, κατά την έκδοσή της, τηρήθηκε η απαίτηση περί οργανωτικής ανεξαρτησίας και περί απουσίας οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ των διαφόρων λειτουργιών της εθνικής αρχής εξυγίανσης, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59, λαμβανομένης υπόψη, ειδικότερα, της σώρευσης της

λειτουργίας εξυγίανσης που ασκεί η εν λόγω αρχή με τα καθήκοντα που ασκούσε προηγουμένως ως προσωρινός διαχειριστής της GN Bank, καθώς και με τη λειτουργία της εγγύησης των τραπεζικών καταθέσεων.

- 58 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι η υπό στενή εννοία εποπτική λειτουργία ασκείται μεν από την Επιτροπή χρηματοπιστωτικής εποπτείας, πλην όμως η εν λόγω αρχή διορίζει προσωρινό διαχειριστή, ο οποίος εκτελεί τα καθήκοντα που αυτή του έχει αναθέσει. Για τους λόγους αυτούς, δεν μπορεί να αποκλειστεί εκ των προτέρων ότι η άσκηση των καθηκόντων προσωρινού διαχειριστή από το BFG απαιτούσε τη θέσπιση κατάλληλων διατάξεων για τη διασφάλιση της οργανωτικής ανεξαρτησίας του ως εθνικής αρχής εξυγίανσης και για την αποφυγή οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων.
- 59 Επιπλέον, κατά το αιτούν δικαστήριο, η σώρευση της λειτουργίας εξυγίανσης του BFG με τη λειτουργία της εγγύησης των καταθέσεων, χωρίς διαρθρωτικό διαχωρισμό και οργανωτική ανεξαρτησία μεταξύ των δύο αυτών λειτουργιών, ενέχει τον κίνδυνο τα μέτρα που λαμβάνει το BFG έναντι τράπεζας που αντιμετωπίζει κίνδυνο πτώχευσης να αποσκοπούν στην ελαχιστοποίηση της χρήσης των πόρων τους οποίους η εν λόγω αρχή διαθέτει για την άσκηση της λειτουργίας της εγγύησης των τραπεζικών καταθέσεων και οι οποίοι, σε περίπτωση πτώχευσης της τράπεζας, θα πρέπει να αποδεσμευθούν στο πλαίσιο της εγγυητικής λειτουργίας της.
- 60 Περαιτέρω, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν, παρά την έλλειψη διατάξεων του νόμου περί BFG, διατάξεων που να διασφαλίζουν διαρθρωτικό διαχωρισμό μεταξύ της λειτουργίας εξυγίανσης και των λοιπών λειτουργιών του BFG, μπορεί εντούτοις να θεωρηθεί ότι ο σκοπός της οργανωτικής ανεξαρτησίας και της απουσίας σύγκρουσης συμφερόντων έχει επιτευχθεί, εφόσον έχουν ληφθεί προς τούτο άλλα μέτρα, τα οποία θεωρούνται επαρκή.
- 61 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (διοικητικό δικαστήριο περιφέρειας Βαρσοβίας) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 85, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας [2014/59], σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του [Χάρτη] και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, [ΣΕΕ] έχουν την έννοια ότι, όταν το εποπτικό συμβούλιο οντότητας υπό εξυγίανση έχει ασκήσει προσφυγή ενώπιον εθνικού διοικητικού δικαστηρίου κατά αποφάσεως περί θέσεως υπό εξυγίανση, θεωρείται ότι παρέχεται αποτελεσματικό ένδικο βοήθημα και στα πρόσωπα που προσβάλλοντας την εν λόγω απόφαση επιδιώκουν να προστατεύσουν τα έννομα συμφέροντά τους, όταν το δικαστήριο, κατά τον έλεγχο της προσβαλλόμενης αποφάσεως, δεν δεσμεύεται από τις αιτιάσεις και τα αιτήματα της προσφυγής ούτε από τη νομική βάση της οποίας γίνεται επίκληση, η δε τελεσίδικη απόφαση που εκδίδεται επί της προσφυγής αυτής έχει ισχύ έναντι πάντων και όταν η δυνατότητα των εν λόγω προσώπων να τύχουν προστασίας των έννομων συμφερόντων τους δεν εξαρτάται από την άσκηση χωριστής προσφυγής ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου κατά της ως άνω αποφάσεως;
- 2) Πρέπει να θεωρηθεί ότι το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας [2014/59], το οποίο εισάγει την απαίτηση αποτελεσματικού δικαστικού ελέγχου, καθώς και το άρθρο 47 του [Χάρτη] και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, [ΣΕΕ], τα οποία κατοχυρώνουν την αποτελεσματική ένδικη προστασία, έχουν την έννοια ότι απαγορεύουν την εφαρμογή δικονομικού κανόνα κράτους μέλους ο οποίος επιβάλλει στο εθνικό διοικητικό δικαστήριο να συνεκδικάζει όλες τις προσφυγές που ασκούνται ενώπιόν του κατά αποφάσεως της αρχής

εξυγίανσης, όταν η εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως, σε συνδυασμό με άλλες απαιτήσεις του εθνικού διοικητικού δικονομικού δικαίου, ενδέχεται να καταστήσει υπερβολικά δυσχερή ή και αδύνατη την εκδίκαση της υποθέσεως εντός εύλογου χρόνου, λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού των εν λόγω προσφυγών;

- 3) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας [2014/59] την έννοια ότι επιτρέπει σε κράτος μέλος να μην προβαίνει σε διαρθρωτικό διαχωρισμό -προκειμένου να διασφαλιστεί η οργανωτική ανεξαρτησία και να αποφεύγονται οι συγκρούσεις συμφερόντων- μεταξύ των λειτουργιών της αρχής εξυγίανσης και των άλλων λειτουργιών της ως νόμιμου εγγυητή τραπεζικών καταθέσεων ή ως επιτρόπου τράπεζας (προσωρινού διαχειριστή) που έχει διορισθεί με απόφαση της εθνικής εποπτικής αρχής για τους σκοπούς του κανονισμού [575/2013] και της οδηγίας [2013/36];
- 4) Έχει το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας [2014/59] την έννοια ότι, σε περίπτωση που κράτος μέλος δεν έχει θεσπίσει κατάλληλες διαρθρωτικές ρυθμίσεις για την εξασφάλιση της οργανωτικής ανεξαρτησίας και την αποφυγή συγκρούσεων συμφερόντων μεταξύ των λειτουργιών εποπτείας για τους σκοπούς του κανονισμού [575/2013] και της οδηγίας [2013/36] ή άλλων λειτουργιών της αρμόδιας αρχής και των λειτουργιών της αρχής εξυγίανσης, η απαίτηση περί οργανωτικής ανεξαρτησίας και αποφυγής συγκρούσεων συμφερόντων μπορεί να θεωρηθεί ότι ικανοποιείται, αν το εθνικό διοικητικό δικαστήριο που εξετάζει την απόφαση περί θέσεως υπό εξυγίανση πεισθεί ότι οι λοιπές οργανωτικές ρυθμίσεις που εφαρμόστηκαν και τα πρακτικά μέτρα που έλαβε η αρχή εξυγίανσης αρκούσαν για την επίτευξη του εν λόγω αποτελέσματος;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του δευτέρου προδικαστικού ερωτήματος

- 62 Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, το οποίο πρέπει να εξεταστεί πρώτο, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην εφαρμογή εθνικής δικονομικής διάταξης η οποία επιβάλλει στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την εκδίκαση προσφυγής κατά απόφασης της εθνικής αρχής εξυγίανσης περί λήψης μέτρου διαχείρισης κρίσεων να συνεκδικάσει όλες τις προσφυγές που ασκήθηκαν ενώπιόν του κατά της απόφασης αυτής, όταν η εφαρμογή της εθνικής δικονομικής διάταξης ενέχει τον κίνδυνο να καταστήσει υπερβολικά δυσχερή, αν όχι αδύνατη, την έκδοση απόφασης εντός εύλογης προθεσμίας, λαμβανομένου υπόψη του μεγάλου αριθμού των προσφυγών κατά της ως άνω απόφασης.

Επί του παραδεκτού

- 63 Η Πολωνική Κυβέρνηση αμφισβητεί το παραδεκτό του δεύτερου ερωτήματος.
- 64 Η εν λόγω κυβέρνηση θεωρεί ότι η απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι περιττή, δεδομένου ότι το αιτούν δικαστήριο έχει ήδη αποφασίσει τη συνεκδικάση των προσφυγών που ασκήθηκαν κατά της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης και οι οποίες εκκρεμούσαν ενώπιόν του στις 26 Ιανουαρίου 2023, με συνέπεια να αδυνατεί πλέον να αποφανθεί χωριστά μόνον επί της προσφυγής του εποπτικού συμβουλίου της GN Bank.

- 65 Επ' αυτού διαπιστώνεται ότι από την ίδια τη διατύπωση του δεύτερου ερωτήματος προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες ως προς τη δυνατότητα συμβιβασμού της επιβαλλόμενης από το εθνικό δίκαιο υποχρέωσης συνεκδίκασης των πολυάριθμων προσφυγών των οποίων έχει επιληφθεί με την ανάγκη να αποφανθεί ταχέως ή, τουλάχιστον, εντός εύλογης προθεσμίας, η οποία απορρέει από τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης των οποίων ζητεί την ερμηνεία. Μολονότι το αιτούν δικαστήριο έχει αποφασίσει τη συνεκδίκαση της πλειονότητας των προσφυγών που εκκρεμούν ενώπιόν του, η απάντηση στο εν λόγω ερώτημα εξακολουθεί να είναι χρήσιμη δεδομένου ότι ενδέχεται να οδηγήσει το αιτούν δικαστήριο να αποφανθεί ότι η απόφαση περί συνεκδικάσεως στερείται νομιμότητας ως αντίθετη στο δίκαιο της Ένωσης και να αποφασίσει, ως εκ τούτου, τον διαχωρισμό των υποθέσεων.
- 66 Κατά συνέπεια, το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα είναι παραδεκτό.

Επί της ουσίας

- 67 Το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ υποχρεώνει τα κράτη μέλη να καθιερώνουν τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι αναγκαία για να διασφαλίζεται ο σεβασμός του δικαιώματος των ιδιωτών σε αποτελεσματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης (απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2021, *Randstad Italia*, C-497/20, EU:C:2021:1037, σκέψη 56 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Η απαίτηση περί αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας νοείται, μεταξύ άλλων, κατά τα οριζόμενα από το άρθρο 47 του Χάρτη [πρβλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2021, Επιτροπή κατά Πολωνίας (Πειθαρχικό καθεστώς των δικαστών), C-791/19, EU:C:2021:596, σκέψη 57]. Κατά τα λοιπά, στις αιτιολογικές σκέψεις 88 και 130 της οδηγίας 2014/59 υπογραμμίζεται ότι η οδηγία σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, τις ελευθερίες και τις αρχές που αναγνωρίζονται στον Χάρτη, καθώς και ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη έχουν δικαίωμα ουσιαστικής ένδικης προστασίας έναντι των μέτρων που τα θίγουν.
- 68 Κατά το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το δικαίωμα εκδίκασης της υπόθεσης εντός εύλογης προθεσμίας. Ο εύλογος χαρακτήρας της διάρκειας της δίκης πρέπει να εξετάζεται σε συνάρτηση με τις περιστάσεις εκάστης υποθέσεως και, ειδικότερα, με τα συμφέροντα του διαδίκου που διακυβεύονται στη δίκη, την περιπλοκότητα της υποθέσεως, καθώς και τη συμπεριφορά των διαδίκων, ο δε κατάλογος των σχετικών κριτηρίων δεν είναι εξαντλητικός (πρβλ. αποφάσεις της 9ης Σεπτεμβρίου 2008, *FIAMM* κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-120/06 P και C-121/06 P, EU:C:2008:476, σκέψη 212, και της 16ης Ιουλίου 2009, *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland* κατά Επιτροπής, C-385/07 P, EU:C:2009:456, σκέψεις 181 και 182 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 69 Όσον αφορά το δικαίωμα προσφυγής κατά των αποφάσεων για τη λήψη μέτρων διαχείρισης κρίσεων τις οποίες λαμβάνουν οι εθνικές αρχές εξυγίανσης, το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 συγκεκριμενοποιεί το δικαίωμα κάθε προσώπου να δικαστεί η υπόθεσή του εντός εύλογης προθεσμίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, επιτάσσοντας να «είναι ταχύρρυθμος» ο δικαστικός έλεγχος του οποίου τη διενέργεια έχει δικαίωμα να αξιώσει κάθε πρόσωπο που θίγεται από απόφαση λήψης τέτοιου μέτρου.
- 70 Όσον αφορά το κριτήριο σχετικά με το διακύβευμα της ένδικης διαφοράς για τα πρόσωπα που θίγονται από τις αποφάσεις με τις οποίες η εθνική αρχή εξυγίανσης λαμβάνει μέτρα διαχείρισης κρίσεων, ήτοι τα οικεία ιδρύματα ή οντότητες, τους μετόχους τους, τους πιστωτές τους και κάθε άλλο τρίτο τον οποίον ενδεχομένως αφορούν οι αποφάσεις αυτές, η εκτίμηση του εύλογου

χαρακτήρα της διάρκειας της δίκης στο πλαίσιο του ελέγχου που προβλέπεται στο άρθρο 85, παράγραφος 3, εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από την ανάγκη να ικανοποιηθεί το ταχύτερο δυνατόν η θεμελιώδης επιταγή της ασφάλειας δικαίου για το σύνολο των προσώπων αυτών, δεδομένου ότι τα μέτρα διαχείρισης κρίσεων αφορούν έκτακτες αποφάσεις οι οποίες έχουν εξαιρετικό χαρακτήρα και σημαντικές συνέπειες και οι οποίες, όπως τονίζεται ιδίως στην αιτιολογική σκέψη 92 της οδηγίας 2014/59, πρέπει να λαμβάνονται επείγοντως λόγω της σοβαρότητας των κινδύνων που σκοπούν να αντιμετωπίσουν.

- 71 Συγκεκριμένα, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι, για να εκτιμηθεί εάν είναι εύλογη η προθεσμία εντός της οποίας πρέπει να διενεργηθεί ο δικαστικός έλεγχος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη λόγοι αναγόμενοι στην επιταγή της ασφάλειας δικαίου, στη σπουδαιότητα των διακυβευόμενων ζητημάτων και οικονομικών συμφερόντων, καθώς και στον μεγάλο αριθμό των προσώπων που ενδεχομένως θίγονται (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 2013, *Groupe Gascogne* κατά Επιτροπής, C-58/12 P, EU:C:2013:770, σκέψη 87 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 72 Εν προκειμένω, από την αίτηση προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 τέθηκε σε εφαρμογή, κατά την έννοια του άρθρου 51, παράγραφος 1, του Χάρτη, διά της θεσπίσεως, στην εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία, της υποχρέωσης των αρχών να τηρούν τις σύντομες προθεσμίες που προβλέπει το άρθρο 104 του νόμου περί BFG, και συγκεκριμένα προθεσμίες οι οποίες, κατ' αρχήν, περιορίζονται σε επτά ημέρες για την κοινοποίηση στο BFG ενδίκου βοηθήματος, σε δεκατέσσερις ημέρες για την κατάθεση από το BFG της προσφυγής μαζί με το υπόμνημα αντικρούσεως, σε τριάντα ημέρες για την έκδοση της αποφάσεως του διοικητικού δικαστηρίου και σε δύο μήνες για την έκδοση απόφασης επί ενδεχόμενης αιτήσεως αναιρέσεως. Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το υπό κρίση ερώτημα αφορά την ερμηνεία του άρθρου 47 του Χάρτη.
- 73 Ωστόσο, το αιτούν δικαστήριο εκθέτει ότι μια εθνική δικονομική διάταξη γενικής εφαρμογής, ήτοι το άρθρο 111, παράγραφος 1, του νόμου περί της διαδικασίας ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων, φαίνεται ικανή να εμποδίσει το επιληφθέν δικαστήριο να σεβαστεί το δικαίωμα κάθε προσώπου να εκδικαστεί η υπόθεσή του εντός εύλογης προθεσμίας, δεδομένου ότι η διάταξη αυτή επιβάλλει τη συνεκδίκηση των υποθέσεων με αντικείμενο προσφυγές ασκηθείσες κατά της ίδιας αποφάσεως, προκειμένου να εξεταστούν από κοινού και να εκδοθεί κοινή απόφαση. Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι ο αριθμός των προσφυγών που έχουν ασκηθεί κατά της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης αντιστοιχεί στο σύνολο των προσφυγών που ασκούνται συνήθως ενώπιόν του σε διάστημα δύο ετών και ότι η από κοινού εκδίκαση των προσφυγών αυτών μπορεί να καθυστερήσει την έκδοση απόφασης πέραν της εύλογης προθεσμίας.
- 74 Μολονότι, πάντως, η συνεκδίκηση συναφών υποθέσεων μπορεί εν γένει να συμβάλει στην ορθή απονομή της δικαιοσύνης, τούτο δεν ισχύει όσον αφορά προσφυγές που ασκούνται κατά αποφάσεων για τη λήψη μέτρου διαχειρίσεως κρίσεων, οι οποίες μπορούν να επηρεάσουν σημαντικό αριθμό προσώπων, με συνέπεια την άσκηση πολυάριθμων προσφυγών. Πράγματι, σε μια τέτοια περίπτωση, η συνεκδίκηση των υποθέσεων μπορεί να εμποδίσει τη διενέργεια οποιουδήποτε δικαστικού ελέγχου επί πολλά έτη, κατ' αντίθεση προς το δικαίωμα εκδίκασης της υπόθεσης εντός εύλογης προθεσμίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη.
- 75 Υπό τις συνθήκες αυτές, υπενθυμίζεται ότι, αφενός, σύμφωνα με την αρχή της σύμφωνης προς το δίκαιο της Ένωσης ερμηνείας του εθνικού δικαίου, τα εθνικά δικαστήρια, προκειμένου να διασφαλίσουν, στο πλαίσιο της δικαιοδοσίας τους, την πλήρη αποτελεσματικότητα του δικαίου

της Ένωσης όταν αποφαινόμενοι επί των διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί, οφείλουν, εφαρμόζοντας το εσωτερικό δίκαιο, να το ερμηνεύουν κατά το μέτρο του δυνατού υπό το πρίσμα του κειμένου και του σκοπού της επίμαχης οδηγίας, προκειμένου να επιτυγχάνεται το αποτέλεσμα που επιδιώκεται με την οδηγία αυτή και, ως εκ τούτου, να συμμορφώνονται προς το άρθρο 288, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Μολονότι η υποχρέωση αυτή οριοθετείται από τις γενικές αρχές του δικαίου, ιδίως τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας, και δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως βάση για *contra legem* ερμηνεία του εθνικού δικαίου, εντούτοις εναπόκειται στα δικαστήρια αυτά να πράττουν ό,τι είναι δυνατόν εντός της αρμοδιότητάς τους, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο του εσωτερικού δικαίου και εφαρμόζοντας τις αναγνωρισμένες από το δίκαιο αυτό μεθόδους ερμηνείας, προκειμένου να διασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα της οδηγίας και να καταλήγουν σε λύση σύμφωνη προς τον σκοπό που αυτή επιδιώκει [πρβλ. απόφαση της 11ης Φεβρουαρίου 2021, M.V. κ.λπ. (Διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα), C-760/18, EU:C:2021:113, σκέψεις 65, 67 και 68 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

- 76 Αφετέρου, δυνάμει της αρχής της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, σε περίπτωση που είναι αδύνατη η σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης ερμηνεία της εθνικής νομοθεσίας, το εθνικό δικαστήριο στο οποίο έχει ανατεθεί, στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του, η εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης έχει, ως όργανο κράτους μέλους, την υποχρέωση να διασφαλίζει την πλήρη αποτελεσματικότητά τους, αφήνοντας εν ανάγκη αυτεπαγγέλτως ανεφάρμοστη κάθε διάταξη του εθνικού δικαίου αντίθετη προς διάταξη του δικαίου της Ένωσης η οποία έχει άμεσο αποτέλεσμα στη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί (πρβλ. απόφαση της 24ης Ιουνίου 2019, Porławski, C-573/17, EU:C:2019:530, σκέψεις 58 και 61 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 77 Εν προκειμένω, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι διατάξεις του άρθρου 47 του Χάρτη έχουν άμεσο αποτέλεσμα (πρβλ. απόφαση της 15ης Απριλίου 2021, Braathens Regional Aviation, C-30/19, EU:C:2021:269, σκέψη 57 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 78 Εναπόκειται επομένως στο αιτούν δικαστήριο να αφήσει ανεφάρμοστες, εφόσον είναι αναγκαίο, τις διατάξεις του εθνικού δικονομικού δικαίου που του απαγορεύουν να διαχωρίσει τα επίμαχα στην κύρια δίκη ένδικα βοηθήματα, εφόσον οι διατάξεις αυτές δεν μπορούν να ερμηνευθούν κατά τρόπον ώστε να γίνει σεβαστό το δικαίωμα εκδίκασης της υπόθεσης εντός εύλογης προθεσμίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη.
- 79 Επιπλέον, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Πολωνική Κυβέρνηση επισήμανε ότι, όσον αφορά υποθέσεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, το πολωνικό δίκαιο επιτρέπει τον διαχωρισμό των υποθέσεων αυτών όταν η απόφαση περί συνεκδικάσεως στερείται νομιμότητας. Ωστόσο, κατά την Πολωνική Κυβέρνηση, σε περίπτωση διαχωρισμού, οι εν λόγω υποθέσεις θα εκδικαστούν παράλληλα από διαφορετικά δικαστήρια, με συνέπεια να δημιουργείται κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών μεταξύ τους αποφάσεων, καμία δε δικονομική ρύθμιση δεν είναι ικανή να διασφαλίσει τον σεβασμό του δικαιώματος κάθε προσώπου να δικαστεί η υπόθεσή του εντός εύλογης προθεσμίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, και συγχρόνως να αποτρέψει τον κίνδυνο έκδοσης αντιφατικών μεταξύ τους αποφάσεων.
- 80 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η απαίτηση αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη ισχύει, μεταξύ άλλων, για τον καθορισμό των δικονομικών κανόνων σχετικά με τα ένδικα βοηθήματα που στηρίζονται στα δικαιώματα τα οποία οι πολίτες αντλούν από το δίκαιο της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 17ης Μαΐου 2022, Ibercaja Banco, C-600/19, EU:C:2022:394, σκέψη 45 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 81 Ελλείψει σχετικής ρυθμίσεως της Ένωσης, οι κανόνες που διέπουν την άσκηση του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής των προσώπων που θίγονται από απόφαση εθνικής αρχής για τη λήψη μέτρου διαχείρισης κρίσεων εμπίπτουν στην εσωτερική έννομη τάξη των κρατών μελών, δυνάμει της αρχής της δικονομικής αυτονομίας, τηρουμένων, πάντως, των αρχών της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 24ης Οκτωβρίου 2018, ΧC κ.λπ., C-234/17, EU:C:2018:853, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 82 Προκειμένου να τηρηθούν οι απαιτήσεις της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 47, παράγραφος 1, του Χάρτη, εναπόκειται στον εθνικό δικαστή να λάβει τα αναγκαία δικονομικά και οργανωτικά μέτρα, σταθμίζοντας τα εμπλεκόμενα συμφέροντα και αξιολογώντας την επίπτωση των μέτρων αυτών σε κάθε πρόσωπο που έχει ασκήσει εγκύρως προσφυγή κατά της απόφασης της εθνικής αρχής εξυγίανσης, σύμφωνα με το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59. Επομένως, προς διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της δικαστικής απόφασης που πρόκειται να εκδοθεί σχετικά με την ύπαρξη των δικαιωμάτων των οποίων γίνεται επίκληση βάσει του δικαίου της Ένωσης, το εθνικό δικαστήριο πρέπει να έχει τη δυνατότητα, σε περίπτωση διαχωρισμού των υποθέσεων, να λάβει τα αναγκαία μέτρα τα οποία θα διασφαλίσουν τόσο τον σεβασμό του δικαιώματος κάθε προσώπου να δικαστεί η υπόθεσή του εντός εύλογης προθεσμίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, όσο και την αποφυγή του κινδύνου έκδοσης αντιφατικών μεταξύ τους αποφάσεων από διαφορετικά δικαστήρια.
- 83 Εν προκειμένω, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν η εξέταση, σε πρώτη φάση, μίας ή περισσότερων υποθέσεων με αντικείμενο προσφυγές κατά απόφασης της αρχής εξυγίανσης όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη καθώς και, εκ παραλλήλου, η αναστολή εκδίκασης των λοιπών υποθέσεων που αφορούν την ίδια απόφαση είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της πλήρους αποτελεσματικότητας της δικαστικής απόφασης που θα εκδοθεί σχετικά με την ύπαρξη των δικαιωμάτων των οποίων γίνεται επίκληση βάσει του δικαίου της Ένωσης.
- 84 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 47 του Χάρτη έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στην εφαρμογή εθνικής δικονομικής διάταξης η οποία επιβάλλει στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την εκδίκαση προσφυγών κατά απόφασης της εθνικής αρχής εξυγίανσης με την οποία λαμβάνεται μέτρο διαχείρισης κρίσεων να συνεκδικάσει όλες τις προσφυγές που ασκήθηκαν ενώπιόν του κατά της απόφασης αυτής, όταν η εφαρμογή της εθνικής δικονομικής διάταξης προσκρούει στο δικαίωμα εκδίκασης της υπόθεσης εντός εύλογης προθεσμίας.

Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος

Επί του παραδεκτού

- 85 Το BFG και η Πολωνική Κυβέρνηση αμφισβητούν το παραδεκτό του πρώτου ερωτήματος, το οποίο αφορά τη δυνατότητα του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου έχουν ασκηθεί πλείονες προσφυγές κατά απόφασης της εθνικής αρχής εξυγίανσης για τη λήψη μέτρου διαχείρισης κρίσεων να αποφανθεί επί μίας μόνον εκ των προσφυγών αυτών, εφόσον ασκεί έλεγχο νομιμότητας και η απόφασή του έχει αποτέλεσμα erga omnes.

- 86 Κατά το BFG, η απάντηση στο ερώτημα αυτό δεν είναι αναγκαία για την επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τεχνικές πτυχές σχετικές με τη διεξαγωγή της ένδικης διαδικασίας, οι οποίες δεν απαιτούν ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, δεδομένου ότι το αιτούν δικαστήριο δεν εξέφρασε αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης των εθνικών διατάξεων που διέπουν την εν λόγω διαδικασία.
- 87 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο που έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της εκδοθησόμενης δικαστικής αποφάσεως να εκτιμήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της υπόθεσης, τόσο την αναγκαιότητα προδικαστικής απόφασης για την έκδοση της δίκης του απόφασης όσο και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο, τα οποία θεωρούνται κατά τεκμήριο λυσιτελή. Συνεπώς, εφόσον το υποβληθέν ερώτημα αφορά την ερμηνεία ή το κύρος κανόνα του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο οφείλει κατ' αρχήν να απαντήσει, εκτός αν προκύπτει ότι η ερμηνεία την οποία ζητεί το εθνικό δικαστήριο δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, αν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή ακόμη αν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στο εν λόγω ερώτημα (απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2021, Τράπεζα Πειραιώς, C-243/20, EU:C:2021:1045, σκέψη 25 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 88 Εν προκειμένω, πάντως, η ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης που αποτελεί αντικείμενο του πρώτου ερωτήματος μπορεί να επηρεάσει τη δικονομική μεταχείριση της υπόθεσης της κύριας δίκης όσον αφορά το σύνολο των προσφυγών που ασκήθηκαν κατά της επίμαχης στην κύρια δίκη αποφάσεως, πλην εκείνης που άσκησε το εποπτικό συμβούλιο της GN Bank, υπό την επιφύλαξη της απάντησης στο δεύτερο ερώτημα. Επιπλέον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει το BFG, το αιτούν δικαστήριο αναγνωρίζει ρητώς την πιθανότητα να παραβεί την υποχρέωσή του να αποφανθεί ταχέως λόγω της υποχρέωσής του να εξετάσει το σύνολο των προσφυγών των οποίων έχει επιληφθεί.
- 89 Η Πολωνική Κυβέρνηση θεωρεί ότι η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι περιττή, για τους ίδιους λόγους με αυτούς που εκτίθενται στη σκέψη 64 της παρούσας απόφασης.
- 90 Ωστόσο, παρά τη συνεκδίκηση των προσφυγών που έχουν ασκηθεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η απάντηση στο πρώτο ερώτημα εξακολουθεί να είναι χρήσιμη διότι, υπό το πρίσμα της απάντησης στο δεύτερο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ενδέχεται να αποφανθεί ότι η συνεκδίκηση των εν λόγω προσφυγών προσκρούει στο δικαίωμα εκδίκησης της υπόθεσης εντός εύλογης προθεσμίας, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη, οπότε θα μπορέσει, πρώτον, να προβεί σε διαχωρισμό των εκδικαζόμενων υποθέσεων και, δεύτερον, να διενεργήσει τον έλεγχο για τον οποίον γίνεται λόγος στη σκέψη 83 της παρούσας απόφασης.
- 91 Κατά συνέπεια, το πρώτο προδικαστικό ερώτημα είναι παραδεκτό.

Επί της ουσίας

- 92 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι το άρθρο 85, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/59, μολονότι μνημονεύεται στο πρώτο ερώτημα, δεν ασκεί επιρροή υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης της κύριας δίκης. Πράγματι, η διάταξη αυτή αφορά το δικαίωμα άσκησης προσφυγής κατά οποιασδήποτε απόφασης για τη λήψη μέτρου πρόληψης κρίσεων ή για την άσκηση οποιασδήποτε εξουσίας πέραν των μέτρων διαχείρισης κρίσεων βάσει της οδηγίας αυτής, ενώ η επίμαχη στην κύρια δίκη απόφαση, η οποία αποσκοπεί κατ' ουσίαν στην υπαγωγή της GN Bank

σε διαδικασία εξυγίανσης, συνιστά «μέτρο εξυγίανσης» και, ως εκ τούτου, «μέτρο διαχείρισης κρίσεων», κατά την έννοια των σημείων 40 και 102, αντιστοίχως, του άρθρου 2 της εν λόγω οδηγίας.

- 93 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι, όταν εθνικό δικαστήριο επιλαμβάνεται πλειόνων προσφυγών κατά απόφασης της εθνικής αρχής εξυγίανσης με την οποία λαμβάνεται μέτρο διαχείρισης κρίσεων, η μία εκ των οποίων έχει ασκηθεί από όργανο του υπό εξυγίανση ιδρύματος, το γεγονός ότι αυτή και μόνη η τελευταία προσφυγή εξετάστηκε επί της ουσίας αρκεί για να γίνει δεκτό ότι διασφαλίστηκε ο σεβασμός του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής κάθε άλλου προσώπου που έχει επίσης ασκήσει προσφυγή κατά της απόφασης αυτής, εφόσον το εθνικό δικαστήριο, αφενός, ασκεί έλεγχο νομιμότητας χωρίς να δεσμεύεται από τους λόγους, τα αιτήματα και τη νομική βάση της προσφυγής που εξετάζει και, αφετέρου, εκδίδει απόφαση με ισχύ *erga omnes*, την οποία μπορεί να επικαλεστεί κάθε θιγόμενο από την εν λόγω απόφαση πρόσωπο προκειμένου να επιτύχει την αποκατάσταση της ζημίας που του προκάλεσε η απόφαση αυτή.
- 94 Στο πλαίσιο αυτό, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 προβλέπει ότι όλα τα πρόσωπα που θίγονται από απόφαση για τη λήψη μέτρου διαχείρισης κρίσεων πρέπει να έχουν το δικαίωμα να προσβάλουν δικαστικώς την απόφαση αυτή.
- 95 Το άρθρο 85, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας ορίζει, βέβαια, ότι η ακύρωση της απόφασης της αρχής εξυγίανσης δεν επηρεάζει τις διοικητικές πράξεις ή τις συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν από την εν λόγω αρχή βάσει της ακυρωθείσας απόφασης, εφόσον παρίσταται ανάγκη προστασίας των συμφερόντων των καλόπιστων τρίτων, τα δε ένδικα βοηθήματα που μπορούν να ασκηθούν κατά βλαπτικής απόφασης ή πράξης της αρχής εξυγίανσης μπορούν να έχουν ως αντικείμενο μόνον την επιδίκαση αποζημίωσης για τις ζημίες που έχουν υποστεί οι θιγόμενοι εξαιτίας της απόφασης ή της πράξης.
- 96 Σύμφωνα, όμως, με το πολωνικό δίκαιο, πρόσωπο το οποίο θίγεται από μέτρο διαχείρισης κρίσεων το οποίο έλαβε το BFG ενεργώντας ως αρχή εξυγίανσης δεν υποχρεούται να έχει αμφισβητήσει το ίδιο τη νομιμότητα του μέτρου αυτού ενώπιον του εθνικού διοικητικού δικαστηρίου για να μπορέσει να ασκήσει αγωγή αποζημίωσης για τη ζημία που του προκάλεσε το μέτρο, δεδομένου ότι μπορεί να επικαλεστεί, προς στήριξη του αποζημιωτικού αιτήματος, την έλλειψη νομιμότητας του εν λόγω μέτρου που διαπιστώθηκε με απόφαση του εθνικού δικαστηρίου με την οποία κρίθηκε η προσφυγή άλλου διαδίκου.
- 97 Εντούτοις, σε περίπτωση που η προσφυγή του εποπτικού συμβουλίου της GN Bank απορριφθεί από το εθνικό διοικητικό δικαστήριο ως αβάσιμη, οι λοιποί προσφεύγοντες της κύριας δίκης δεν θα μπορέσουν να ασκήσουν αγωγή αποζημίωσης για τη ζημία που έχουν υποστεί, λόγω του *erga omnes* αποτελέσματος που παράγει η απόφαση του εθνικού δικαστηρίου. Οι εν λόγω προσφεύγοντες δεν θα έχουν πλέον το δικαίωμα να προβάλουν τους δικούς τους λόγους προς στήριξη της προσφυγής τους κατά της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης, μολονότι οι λόγοι αυτοί δεν αποτέλεσαν αντικείμενο κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως που να διασφαλίζει ότι οι εν λόγω προσφεύγοντες γνωρίζουν και έχουν τη δυνατότητα να επιχειρηματολογήσουν όσον αφορά τόσο τα πραγματικά όσο και τα νομικά στοιχεία που έχουν αποφασιστική σημασία για την έκβαση της διαδικασίας.

- 98 Συναφώς, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής που κατοχυρώνεται με το άρθρο 47 του Χάρτη, δεν αποτελούν απόλυτα προνόμια, αλλά μπορούν να υπόκεινται σε περιορισμούς, υπό την προϋπόθεση ότι οι περιορισμοί αυτοί ανταποκρίνονται πράγματι σε σκοπούς γενικού συμφέροντος που επιδιώκει το επίμαχο μέτρο και δεν αποτελούν, λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου σκοπού, υπέρμετρη και επαχθή επέμβαση θίγουσα την ίδια την ουσία των ούτως διασφαλιζομένων δικαιωμάτων (πρβλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, σκέψη 84 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 99 Αν, όμως, ιδιώτης θιγόμενος από απόφαση της εθνικής αρχής εξυγίανσης για τη λήψη μέτρου διαχείρισης κρίσεων στερηθεί το δικαίωμα να επιτύχει την έκδοση αιτιολογημένης δικαστικής απόφασης επί προσφυγής προβλεπόμενης στο άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59, την οποία νομίμως άσκησε, πλήττεται η ουσία του δικαιώματός του αποτελεσματικής προσφυγής.
- 100 Επομένως, εν προκειμένω, στην περίπτωση που μνημονεύεται στη σκέψη 97 της παρούσας απόφασης, το αιτούν δικαστήριο δεν μπορεί να επικαλεστεί το αποτέλεσμα *erga omnes* δικαστικής απόφασης επί ενδίκου βοηθήματος όπως αυτό που άσκησε το εποπτικό συμβούλιο της GN Bank προκειμένου να στερήσει από κάθε άλλο θιγόμενο πρόσωπο την εύλογη δυνατότητα να εκθέσει την άποψή του.
- 101 Κατά τα λοιπά, επισημαίνεται ότι ο εθνικός διοικητικός δικαστής έχει μεν τη δυνατότητα να εξετάσει τη νομιμότητα προσβληθείσας ενώπιόν του αποφάσεως υπό το πρίσμα κάθε νομικής βάσεως και οποιουδήποτε λόγου, ανεξαρτήτως των λόγων, των αιτημάτων και της νομικής βάσεως της προσφυγής κατά της εν λόγω απόφασης, πλην όμως τούτο δεν σημαίνει ότι ο δικαστής προέβη οπωσδήποτε σε έλεγχο της προσβαλλόμενης απόφασης υπό το πρίσμα κάθε κρίσιμου λόγου ακυρώσεως. Πράγματι, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο μια από τις προσφυγές που δεν εξετάστηκαν να στηρίζεται σε πραγματικά ή νομικά στοιχεία που δεν έχουν ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού.
- 102 Επομένως, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που έχουν ασκηθεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου πλείονες προσφυγές κατά απόφασης της εθνικής αρχής εξυγίανσης για τη λήψη μέτρου διαχείρισης κρίσεων και μία εκ των προσφυγών αυτών έχει ασκηθεί από όργανο του υπό εξυγίανση ιδρύματος, η απόρριψη μόνον της προσφυγής αυτής ως αβάσιμης δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι έχει διασφαλιστεί ο σεβασμός του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής όσον αφορά κάθε άλλο πρόσωπο που θίγεται από την απόφαση και έχει επίσης προσφύγει κατ' αυτής, προβάλλοντας λόγους οι οποίοι δεν ελήφθησαν υπόψη στην εκδοθείσα δικαστική απόφαση και οι οποίοι, εν πάση περιπτώσει, δεν αποτέλεσαν αντικείμενο κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως, στο πλαίσιο της οποίας το πρόσωπο αυτό θα είχε τη δυνατότητα να εκθέσει την άποψή του.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

- 103 Με το τρίτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 έχει την έννοια ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής σε περίπτωση κατά την οποία η εθνική αρχή εξυγίανσης λειτουργεί ως προσωρινός διαχειριστής, κατά την έννοια του άρθρου 29 της οδηγίας, και ασκεί συγχρόνως λειτουργία εγγύησης των καταθέσεων, κατά την έννοια της οδηγίας 2014/49, οπότε δεν απαιτείται, δυνάμει της διατάξεως

αυτής, η λήψη διαρθρωτικών μέτρων για τη διασφάλιση της οργανωτικής ανεξαρτησίας της εν λόγω αρχής και για την αποφυγή οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ των λειτουργιών αυτών.

Επί του παραδεκτού

- 104 Η Πολωνική Κυβέρνηση αμφισβητεί το παραδεκτό του τρίτου ερωτήματος, το οποίο θεωρεί υποθετικό, για τον λόγο, κατ' ουσίαν, ότι το αιτούν δικαστήριο δεν διευκρινίζει τη σχέση που υφίσταται μεταξύ του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 και του ελέγχου νομιμότητας της επίμαχης στην κύρια δίκη απόφασης.
- 105 Διαπιστώνεται, ωστόσο, ότι η απάντηση στο ερώτημα αυτό συνδέεται με ορισμένους λόγους που προέβαλαν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου οι προσφεύγοντες της κύριας δίκης, λόγοι οι οποίοι παρατίθενται στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως και αφορούν, κατ' ουσίαν, τις συνέπειες που φέρεται να έχει επί της νομιμότητας της επίμαχης στην κύρια δίκη αποφάσεως η υποτιθέμενη έλλειψη ανεξαρτησίας του BFG υπό την ιδιότητά του ως αρχής εξυγίανσης.
- 106 Κατά συνέπεια, το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα είναι παραδεκτό.

Επί της ουσίας

- 107 Στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 της οδηγίας 2014/59 διατυπώνεται η αρχή ότι η λειτουργία εξυγίανσης ασκείται από αρχή δημόσιας διοίκησης ή αρχές στις οποίες έχουν ανατεθεί εξουσίες δημόσιας διοίκησης. Εξάλλου, από την παράγραφο 3 του άρθρου αυτού προκύπτει ότι οι εν λόγω αρχές μπορούν να ασκούν και άλλες λειτουργίες και ότι αρχή εξυγίανσης μπορεί να είναι και οι αρμόδιες αρχές εποπτείας για τους σκοπούς του κανονισμού 575/2013 και της οδηγίας 2013/36. Ωστόσο, σε περίπτωση άσκησης περισσότερων λειτουργιών, η παράγραφος 3 προβλέπει ότι πρέπει να θεσπίζονται κατάλληλες διαρθρωτικές ρυθμίσεις για τη διασφάλιση της οργανωτικής ανεξαρτησίας και την αποφυγή οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων.
- 108 Όπως επισήμανε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 34 και 36 των προτάσεών του, σε ένα τέτοιο πλαίσιο, οι απαιτήσεις του άρθρου 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 σχετικά με την οργανωτική ανεξαρτησία και την πρόληψη των συγκρούσεων συμφερόντων αφορούν τον κίνδυνο νόθευσης της λήψης αποφάσεων εκ μέρους της ίδιας οντότητας, ο οποίος συνδέεται με την άσκηση πλειόνων λειτουργιών από την αρχή εξυγίανσης, και αποσκοπούν στην προστασία της λήψης αποφάσεων από κάθε εσωτερική επιρροή ξένη προς την αποστολή εξυγίανσης, προκειμένου εν τέλει η οντότητα αυτή, κατά την εκπλήρωση της συγκεκριμένης αποστολής, να επιδιώκει αποκλειστικώς τους σκοπούς που συνδέονται με τον μηχανισμό εξυγίανσης.
- 109 Συναφώς, από την ευρύτατη διατύπωση της παραγράφου 3, όπου γίνεται λόγος για «λειτουργ[ί]ες εποπτείας [...] ή άλλ[ες] λειτουργ[ί]ες της οικείας αρχής» ή ακόμη για «εποπτικ[ή] ή άλλ[ες] λειτουργ[ί]ες» της αρχής αυτής, καθώς και από το γεγονός ότι στην παράγραφο αυτή μνημονεύονται, μεταξύ άλλων, με γενικούς όρους, οι «αρχές στις οποίες έχουν ανατεθεί δημόσιες διοικητικές αρμοδιότητες», προκύπτει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να επιβάλει τις απαιτήσεις αυτές σε σχέση με όλες τις λοιπές λειτουργίες που ασκεί η αρχή εξυγίανσης, εφόσον αυτές συνεπάγονται, ως εκ της φύσεώς τους, τέτοιον αντικειμενικό κίνδυνο.

- 110 Τούτο ισχύει βεβαίως για τα καθήκοντα του προσωρινού διαχειριστή, κατά την έννοια του άρθρου 29 της οδηγίας 2014/59, και για τη λειτουργία της εγγύησης των καταθέσεων, κατά την έννοια της οδηγίας 2014/49.
- 111 Πράγματι, όπως προκύπτει, μεταξύ άλλων, από το άρθρο 29 της οδηγίας 2014/59, υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψης 40, καθώς και από το άρθρο 109, τα καθήκοντα αυτά συνδέονται με τον μηχανισμό εξυγίανσης, δεδομένου ότι ο διορισμός προσωρινού διαχειριστή πραγματοποιείται στο πλαίσιο της λήψης μέτρων έγκαιρης παρέμβασης προς αποφυγή της κίνησης διαδικασίας εξυγίανσης, τα οποία όμως μπορούν να ακολουθούνται από την κίνηση τέτοιας διαδικασίας, και δεδομένου επίσης ότι μπορεί στο πλαίσιο της εξυγίανσης να χρησιμοποιηθεί σύστημα εγγύησης των καταθέσεων στο πλαίσιο του οποίου ενδέχεται να εγερθούν απαιτήσεις για τις οποίες θα πρέπει να γίνει χρήση της χρηματοδοτικής ρύθμισης εξυγίανσης. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η άσκηση ορισμένων εκ των καθηκόντων αυτών από την αρχή εξυγίανσης να επηρεάζει τη λήψη αποφάσεων στο πλαίσιο της λειτουργίας εξυγίανσης.
- 112 Εξάλλου, δεν ασκεί επιρροή το γεγονός ότι όλες αυτές οι λειτουργίες κατατείνουν, με διαφορετικά μέσα, στην επίτευξη του ίδιου στόχου, ήτοι, κατ' ουσίαν, στη διατήρηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Πράγματι, το ίδιο ισχύει και για τις λειτουργίες εποπτείας που προβλέπουν ο κανονισμός 575/2013 και η οδηγία 2013/36, που μνημονεύονται ρητώς στο άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 ως λειτουργίες σε σχέση με τις οποίες πρέπει να διασφαλίζεται η οργανωτική ανεξαρτησία της αρχής εξυγίανσης και η πρόληψη των συγκρούσεων συμφερόντων.
- 113 Τέλος, δεδομένου ότι, όπως υπογράμμισε, κατ' ουσίαν, ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 47 των προτάσεων του, οι απαιτήσεις περί ανεξαρτησίας και περί προλήψεως των συγκρούσεων συμφερόντων είναι ίδιες τόσο ως προς την εποπτική λειτουργία όσο και ως προς τις λοιπές λειτουργίες που ασκεί η αρχή εξυγίανσης, παρέλκει η εξέταση της φύσεως των καθηκόντων προσωρινού διαχειριστή, αν δηλαδή συγκαταλέγονται στη λειτουργία εποπτείας ή σε άλλη.
- 114 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 έχει την έννοια ότι τυγχάνει εφαρμογής σε περίπτωση που η εθνική αρχή εξυγίανσης λειτουργεί ως προσωρινός διαχειριστής, κατά την έννοια του άρθρου 29 της οδηγίας, και ασκεί συγχρόνως λειτουργία εγγύησης των καταθέσεων, κατά την έννοια της οδηγίας 2014/49, οπότε απαιτείται, δυνάμει της διατάξεως αυτής, η λήψη διαρθρωτικών μέτρων για τη διασφάλιση της οργανωτικής ανεξαρτησίας της εν λόγω αρχής και για την αποφυγή οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ των λειτουργιών αυτών.

Επί του τέταρτου προδικαστικού ερωτήματος

Επί του παραδεκτού

- 115 Η Πολωνική Κυβέρνηση αμφισβητεί το παραδεκτό του τέταρτου ερωτήματος προβάλλοντας την ίδια επιχειρηματολογία με εκείνη που εκτέθηκε στη σκέψη 104 της παρούσας απόφασης, η οποία απορρίφθηκε για τους λόγους που εκτίθενται στη σκέψη 105, και επομένως αρκεί η παραπομπή στη σκέψη αυτή.
- 116 Το εποπτικό συμβούλιο της GN Bank υποστηρίζει ότι το αιτούν δικαστήριο δεν ερωτά το Δικαστήριο σχετικά με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, αλλά σχετικά με την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι το ερώτημα είναι

υποθετικό, διότι γίνεται λόγος για δυνατότητα θεραπείας της έλλειψης συμβατότητας της εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως προς την οδηγία 2014/59 διά της λήψεως μέτρων τα οποία δεν διευκρινίζονται.

- 117 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι δεν μπορεί να αποτελέσει προϋπόθεση του παραδεκτού του εν λόγω ερωτήματος η παράθεση εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου συγκεκριμένων μέτρων που έχει λάβει το BFG προκειμένου να διασφαλίσει την οργανωτική ανεξαρτησία του και την αποτροπή της σύγκρουσης συμφερόντων στο πλαίσιο της λειτουργίας του ως αρχής εξυγίανσης, στην περίπτωση που θεωρηθεί ότι υπάρχει δυνατότητα θεραπείας της έλλειψης ρυθμιστικού πλαισίου διά της λήψεως τέτοιων μέτρων, δεδομένου ότι το αιτούν δικαστήριο ζητεί ακριβώς να εξακριβωθεί αν η δυνατότητα αυτή είναι, κατ' αρχήν, σύμφωνη με το δίκαιο της Ένωσης.
- 118 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα εθνικά δικαστήρια είναι ελεύθερα να υποβάλλουν προδικαστικά ερωτήματα στο Δικαστήριο σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας κρίνουν σκόπιμο, εφόσον εξηγούν, τουλάχιστον, τις πραγματικές περιστάσεις στις οποίες στηρίζονται τα προδικαστικά ερωτήματα [πρβλ. διάταξη της 25ης Μαρτίου 2022, IP κ.λπ. (Διαπίστωση του υποστατού των πραγματικών περιστατικών της κύριας δίκης), C-609/21, EU:C:2022:232, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 119 Επιπλέον, από τα προεκτεθέντα στη σκέψη 117 της παρούσας απόφασης προκύπτει ότι το αιτούν δικαστήριο δεν ζητεί από το Δικαστήριο να προβεί σε εκτιμήσεις πραγματικών περιστατικών.
- 120 Κατά συνέπεια, το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα είναι παραδεκτό.

Επί της ουσίας

- 121 Με το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί αν το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 έχει την έννοια ότι, όταν η εθνική αρχή εξυγίανσης ασκεί επίσης «λειτουργίες εποπτείας» ή «άλλες λειτουργίες», κατά την έννοια της διάταξης αυτής και δεν υπάρχουν γραπτοί εσωτερικοί κανόνες για τη διασφάλιση της οργανωτικής ανεξαρτησίας της αρχής εξυγίανσης και για την αποτροπή της σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ των λειτουργιών εξυγίανσης και των άλλων λειτουργιών, η τήρηση των απαιτήσεων αυτών μπορεί πάντως να διασφαλίζεται διά της θεσπίσεως κατάλληλων προς τούτο, οργανωτικών και άλλων, μέτρων.
- 122 Επισημαίνεται, προκαταρκτικώς, ότι, αφενός, από το γράμμα του άρθρου 3, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2014/59 προκύπτει ότι οι αναγκαίοι *ad hoc* εσωτερικοί κανόνες για τους σκοπούς της διάταξης αυτής μπορούν να θεσπίζονται όχι μόνον από το κράτος μέλος, αλλά και από την εθνική αρχή εξυγίανσης. Αφετέρου, η εν λόγω διάταξη επιβάλλει επίσης τη δημοσιοποίηση των κανόνων αυτών.
- 123 Αντιθέτως, το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 δεν θέτει απαιτήσεις ούτε όσον αφορά τη μορφή των κανόνων αυτών στο εσωτερικό δίκαιο ούτε όσον αφορά τους τρόπους δημοσιοποίησής τους.
- 124 Κατά συνέπεια, τα οργανωτικά και άλλα κατάλληλα μέτρα μπορούν να εμπίπτουν στην κατά τη διάταξη αυτήν έννοια του όρου «εσωτερικοί κανόνες», εφόσον περιγράφονται με επαρκή ακρίβεια. Εξάλλου, η δημοσιοποίηση των εσωτερικών αυτών κανόνων μπορεί να διασφαλίζεται με κάθε πρόσφορο μέσο, εφόσον παρέχει στο σύνολο των ενδιαφερομένων τη δυνατότητα να λαμβάνουν ανά πάσα στιγμή γνώση των εφαρμοστέων κανόνων.

- 125 Επιπλέον, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που περιλαμβάνονται στην αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, προκειμένου να δοθεί στο αιτούν δικαστήριο απάντηση χρήσιμη για την επίλυση της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί, επιβάλλονται οι ακόλουθες διευκρινίσεις.
- 126 Πρώτον, όσον αφορά το περιεχόμενο των κατάλληλων διαρθρωτικών ρυθμίσεων, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2014/59, το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου αυτής ορίζει ότι το προσωπικό που συμμετέχει στην επιτέλεση των λειτουργιών της αρχής εξυγίανσης πρέπει να είναι διαρθρωτικά διαχωρισμένο και υπόκειται σε χωριστούς διαύλους αναφοράς από το προσωπικό που συμμετέχει σε άλλες λειτουργίες της εν λόγω αρχής.
- 127 Οι απαιτήσεις αυτές, οι οποίες αφορούν ρητώς το προσωπικό, δεν επιβάλλουν στη διοικητική αρχή στην οποία έχει ανατεθεί, πέραν των άλλων λειτουργιών, η λειτουργία εξυγίανσης να διαθέτει χωριστό όργανο λήψης αποφάσεων όταν ενεργεί ως αρχή εξυγίανσης. Συγκεκριμένα, μια τέτοια υποχρέωση θα καθιστούσε άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας την ευχέρεια που παρέχεται στα κράτη μέλη να ορίζουν ως αρχή εξυγίανσης μια υφιστάμενη διοικητική αρχή, δεδομένου ότι τούτο θα ισοδυναμούσε, στην πράξη, με επιβολή της υποχρέωσης δημιουργίας δύο τέτοιων αρχών.
- 128 Επιπλέον, όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 49 των προτάσεών του, διαπιστώνεται, σε ανάλογο πλαίσιο, ότι ο κανονισμός (ΕΕ) 1024/2013 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2013, για την ανάθεση ειδικών καθηκόντων στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σχετικά με τις πολιτικές που αφορούν την προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ 2013, L 287, σ. 63), προβλέπει στο άρθρο 25, παράγραφος 4, ότι τόσο οι αποφάσεις σχετικά με τα εποπτικά καθήκοντα που ανατίθενται στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα όσο και εκείνες που αφορούν τα καθήκοντά νομισματικής πολιτικής εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του διοικητικού συμβουλίου.
- 129 Ομοίως, οι απαιτήσεις αυτές δεν εμποδίζουν τη διοικητική αρχή η οποία, πέραν των λοιπών λειτουργιών, ασκεί λειτουργία εξυγίανσης να οργανωθεί κατά τρόπον ώστε ορισμένα εσωτερικά τμήματα, όπως το νομικό τμήμα, το τμήμα ανθρωπίνων πόρων ή τα τεχνικά τμήματα, να παρέχουν υπηρεσίες υποστήριξης τόσο στο προσωπικό που μετέχει στη λειτουργία εξυγίανσης όσο και στο προσωπικό που μετέχει σε άλλες λειτουργίες, με την επιφύλαξη των κανόνων περί επαγγελματικού απορρήτου, όπως αυτοί προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2014/59, εφόσον οι κανόνες αυτοί αποδεικνύονται αναγκαίοι για τη διασφάλιση της τήρησης της εμπιστευτικότητας των πληροφοριών.
- 130 Δεύτερον, όσον αφορά τις συνέπειες της ενδεχόμενης μη δημοσιοποίησης των εσωτερικών κανόνων που προβλέπει η διάταξη αυτή, πρέπει να γίνει δεκτό, αφενός, ότι πρόκειται για κανόνες λειτουργίας οι οποίοι, ως τέτοιοι, δεν έχουν ως αποτέλεσμα την απονομή δικαιωμάτων σε ιδιώτες μη σχετιζόμενους με τη διαδικασία λήψης απόφασης της αρχής εξυγίανσης. Αφετέρου, η δημοσιοποίηση των κανόνων αυτών επιτελεί, κατ' ουσίαν, λειτουργία διαφάνειας, με σκοπό την ενημέρωση του συνόλου των δυνητικώς θιγόμενων προσώπων για την ύπαρξη και το περιεχόμενό τους, και δεν επηρεάζει, μεταξύ άλλων, τη δυνατότητα εφαρμογής των εν λόγω κανόνων.
- 131 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι η μη δημοσιοποίηση των εσωτερικών κανόνων που προβλέπονται στο άρθρο 3, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας 2014/59 δεν συνεπάγεται αυτομάτως έλλειψη νομιμότητας των αποφάσεων της αρχής εξυγίανσης. Εντούτοις, αν η μη δημοσίευση των κανόνων αυτών διαπιστωθεί κατά την εξέταση προσφυγής κατά αποφάσεως της αρχής εξυγίανσης, εναπόκειται στην αρχή αυτή να αποδείξει ότι, παρά την παράβαση αυτή, οι εν

λόγω κανόνες τηρήθηκαν, οπότε η απόφαση ελήφθη αποκλειστικώς για την επίτευξη ενός ή περισσοτέρων από τους στόχους της εξυγίανσης που μνημονεύονται στο άρθρο 31 της οδηγίας 2014/59, σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 5, της ίδιας οδηγίας.

- 132 Κατά συνέπεια, στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59 έχει την έννοια ότι, όταν η εθνική αρχή εξυγίανσης ασκεί επίσης «λειτουργίες εποπτείας» ή «άλλες λειτουργίες», κατά την έννοια της διάταξης αυτής, και δεν υπάρχουν εσωτερικοί κανόνες για τη διασφάλιση της οργανωτικής ανεξαρτησίας της αρχής εξυγίανσης καθώς και για την αποφυγή οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ των λειτουργιών εξυγίανσης και των άλλων λειτουργιών, η τήρηση των απαιτήσεων αυτών μπορεί πάντως να διασφαλίζεται διά της θεσπίσεως κατάλληλων προς τούτο, οργανωτικών και άλλων, μέτρων. Ωστόσο, δεν απορρέει από την εν λόγω διάταξη ότι οι αποφάσεις σχετικά με τη λειτουργία εξυγίανσης και οι αποφάσεις που σχετίζονται με άλλες λειτουργίες της εν λόγω αρχής πρέπει να λαμβάνονται από διαφορετικά όργανα λήψης αποφάσεων ούτε ότι τα εσωτερικά τμήματα της ίδιας αρχής δεν πρέπει να παρέχουν υπηρεσίες υποστήριξης τόσο στο προσωπικό που μετέχει στη λειτουργία εξυγίανσης όσο και στο προσωπικό που μετέχει στις άλλες λειτουργίες, με την επιφύλαξη των κανόνων περί επαγγελματικού απορρήτου. Εφόσον υφίστανται οι προβλεπόμενοι από την ως άνω διάταξη έγγραφοι εσωτερικοί κανόνες, η μη δημοσιοποίησή τους δεν συνεπάγεται αυτομάτως έλλειψη νομιμότητας των αποφάσεων που λαμβάνει η αρχή εξυγίανσης, αλλά συνεπάγεται, ενδεχομένως, σε περίπτωση προσφυγής κατά απόφασης της αρχής εξυγίανσης, ότι εναπόκειται στην εν λόγω αρχή να αποδείξει ότι οι κανόνες αυτοί τηρήθηκαν και ότι, συνεπώς, η απόφαση ελήφθη αποκλειστικά με σκοπό την επίτευξη ενός ή περισσότερων εκ των στόχων της εξυγίανσης.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 133 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

1) Το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

έχει την έννοια ότι:

αντιτίθεται στην εφαρμογή εθνικής δικονομικής διάταξης η οποία επιβάλλει στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο για την εκδίκαση προσφυγών κατά απόφασης της εθνικής αρχής εξυγίανσης με την οποία λαμβάνεται μέτρο διαχείρισης κρίσεων να συνεκδικάσει όλες τις προσφυγές που ασκήθηκαν ενώπιόν του κατά της απόφασης αυτής, όταν η εφαρμογή της εθνικής δικονομικής διάταξης προσκρούει στο δικαίωμα εκδίκασης της υπόθεσης εντός εύλογης προθεσμίας.

- 2) Το άρθρο 85, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15 Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, και των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και

2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία (ΕΕ) 2019/879 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

έχει την έννοια ότι:

σε περίπτωση που έχουν ασκηθεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου πλείονες προσφυγές κατά απόφασης της εθνικής αρχής εξυγίανσης για τη λήψη μέτρου διαχείρισης κρίσεων και μία εκ των προσφυγών αυτών έχει ασκηθεί από όργανο του υπό εξυγίανση ιδρύματος, η απόρριψη μόνον της προσφυγής αυτής ως αβάσιμης δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι έχει διασφαλιστεί ο σεβασμός του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής όσον αφορά κάθε άλλο πρόσωπο που θίγεται από την απόφαση και έχει επίσης προσφύγει κατ' αυτής, προβάλλοντας λόγους οι οποίοι δεν ελήφθησαν υπόψη στην εκδοθείσα δικαστική απόφαση και οι οποίοι, εν πάση περιπτώσει, δεν αποτέλεσαν αντικείμενο κατ' αντιμωλίαν συζητήσεως, στο πλαίσιο της οποίας το πρόσωπο αυτό θα είχε τη δυνατότητα να εκθέσει την άποψή του.

- 3) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2019/879,

έχει την έννοια ότι:

τυγχάνει εφαρμογής σε περίπτωση που η εθνική αρχή λειτουργεί ως προσωρινός διαχειριστής, κατά την έννοια του άρθρου 29 της οδηγίας, και ασκεί συγχρόνως λειτουργία εγγύησης των καταθέσεων, κατά την έννοια της οδηγίας 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων, οπότε απαιτείται, δυνάμει της διατάξεως αυτής, η λήψη διαρθρωτικών μέτρων για τη διασφάλιση της οργανωτικής ανεξαρτησίας της εν λόγω αρχής και για την αποφυγή οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ των λειτουργιών αυτών.

- 4) Το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/59, όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 2019/879,

έχει την έννοια ότι:

όταν η εθνική αρχή εξυγίανσης ασκεί επίσης «λειτουργίες εποπτείας» ή «άλλες λειτουργίες», κατά την έννοια της διάταξης αυτής, και δεν υπάρχουν εσωτερικοί κανόνες για τη διασφάλιση της οργανωτικής ανεξαρτησίας της αρχής εξυγίανσης και για την αποφυγή οποιασδήποτε σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ των λειτουργιών εξυγίανσης και των άλλων λειτουργιών, η τήρηση των απαιτήσεων αυτών μπορεί πάντως να διασφαλίζεται διά της θεσπίσεως κατάλληλων προς τούτο, οργανωτικών και άλλων, μέτρων. Ωστόσο, δεν απορρέει από την εν λόγω διάταξη ότι οι αποφάσεις σχετικά με τη λειτουργία εξυγίανσης και οι αποφάσεις που σχετίζονται με άλλες λειτουργίες της εν λόγω αρχής πρέπει να λαμβάνονται από διαφορετικά όργανα λήψης αποφάσεων ούτε ότι τα εσωτερικά τμήματα της ίδιας αρχής δεν πρέπει να παρέχουν υπηρεσίες υποστήριξης τόσο στο προσωπικό που μετέχει στη λειτουργία εξυγίανσης όσο και στο προσωπικό που μετέχει στις άλλες λειτουργίες, με την επιφύλαξη των

κανόνων περί επαγγελματικού απορρήτου. Εφόσον υφίστανται οι προβλεπόμενοι από την ως άνω διάταξη έγγραφοι εσωτερικοί κανόνες, η μη δημοσιοποίησή τους δεν συνεπάγεται αυτομάτως έλλειψη νομιμότητας των αποφάσεων που λαμβάνει η αρχή εξυγίανσης, αλλά συνεπάγεται, ενδεχομένως, σε περίπτωση προσφυγής κατά απόφασης της αρχής εξυγίανσης, ότι εναπόκειται στην εν λόγω αρχή να αποδείξει ότι οι κανόνες αυτοί τηρήθηκαν και ότι, συνεπώς, η απόφαση ελήφθη αποκλειστικά με σκοπό την επίτευξη ενός ή περισσότερων στόχων της εξυγίανσης.

(υπογραφές)